ಈ ತೀರದ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ

ಡಾ|| ವಿಜಯಾ ಸುಬ್ಬರಾಜ್

ಕಡಂಗೋಡ್ಲು ಕಾವ್ಯ ಪ್ರಶಸ್ತಿ

page. NO – 18
– 19

ಈ ತೆರದ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ

(ಕವನ ಸಂಕಲನ)

ಡಾ॥ ವಿಜಯಾ ಸುಬ್ಬರಾಜ್

ಪ್ರಕಾಶಕರು
ಮಾ ಪ್ರಿಂಟ್ - ಪಬ್ಲಿಷರ್ಸ್
ನಂ. 227/493 ಪಟ್ಟೆಗಾರ ಪಾಳ್ಯ, 60 ಅಡಿ ರಸ್ತೆ, ಬಸವೇಶ್ವರ ನಗರ - ಅಂಚೆ
ಬೆಂಗಳೂರು - 560079 ಫೋನ್ : 3386128

" E THERADA NIREEKSHEYALLI" - A collection of Kannada Poems by Dr. Vijaya Subraj. Published by Maa Print-Publishers, #. 227/493, Pattegarapallya, 60ft Rd.,Basaveshwaranagar,Bangalore-79.
Pages: VIII + 76, Copies: 1,000, Rs. 25/- First impression: 1998.

ಮುಖ ಪುಟ : ಸುರೇಂದ್ರ ಎಸ್.

ಪ್ರಥಮ ಮುದ್ರಣ : ೧೯೯೮
ಪುಟಗಳು : ೮ + ೭೬
ಪ್ರತಿಗಳು : ೧೦೦೦
ಬೆಲೆ : ೨೫/-

ಮುದ್ರಕರು:
ಮಾ ಪ್ರಿಂಟರ್ಸ್
೨೨೭/೪೯೩, 60ಅಡಿ ರಸ್ತೆ, ಪಟ್ಟೆಗಾರ ಪಾಳ್ಯ,
ಬಸವೇಶ್ವರನಗರ - ಅಂಚೆ, ಬೆಂಗಳೂರು - 79.
ದೂರವಾಣಿ : ೩೩೮೬೧೨೮

ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು

ನನ್ನ ನಾಲ್ಕನೇ ಕವನ ಸಂಕಲನವಾದ 'ಈ ತೆರದ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ' ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಿರು ವುದಕ್ಕೆ ರಾಷ್ಟ್ರಕವಿ ಗೋವಿಂದ ಪೈ ಸಂಶೋಧನ ಕೇಂದ್ರದ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವೇ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ ೧೯೯೮ರ ಕಡಂಗೋಡ್ಲು ಶಂಕರ ಭಟ್ಟರ ಸ್ಮಾರಕ ಕಾವ್ಯ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಾಗಿ ಕವನಸಂಕಲನದ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಯನ್ನು ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆ. ಅದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಆ ಕವನ ಸಂಕಲನಕ್ಕೆ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯೂ ಲಭಿಸಿತು. ಕವನ ಸಂಕಲನವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಲೇ ಬೇಕಾದ ಅನಿವಾರ್ಯತೆ ಏರ್ಪಟ್ಟು, ಅದನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಸಾಹಸಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಕವನ ಸಂಕಲನ ಪ್ರಕಟವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಕೊಟ್ಟ ಸಂಶೋಧನ ಕೇಂದ್ರದ ನಿರ್ದೇಶಕರಾದ ಶ್ರೀ ಹೆರಂಜೆ ಕೃಷ್ಣಭಟ್ ಅವರಿಗೂ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಾಗಿ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿದ ತೀರ್ಪುಗಾರರಿಗೂ ನನ್ನ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು. ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪಡೆದ 'ಈ ತೆರದ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ' ಸಂಕಲನವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮುಂದೆ ಬಂದ ಹಾಗೂ ಮುಖ ಪುಟದ ವಿನ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಿರುವ 'ಮಾ ಪ್ರಿಂಟ್-ಪಬ್ಲಿಷರ್ಸ್'ನ ಶ್ರೀ ಸುರೇಂದ್ರ ಅವರಿಗೂ ನನ್ನ ತುಂಬು ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು. ನನ್ನ ಗೆಳೆಯರಾದ ಡಾ॥ ಎಚ್. ಎಸ್. ರಾಘವೇಂದ್ರ ಅವರು ಈ ಸಂಕಲನ ವನ್ನು ಓದಿ ಕೆಲವು ಸಲಹೆ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೂ ನನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು.

-ಡಾ। ವಿಜಯಾ ಸುಬ್ಬರಾಜ್

ನನ್ನ ಕವಿತೆಗಳ ಪಿಸುದನಿಗೆ
ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಹೃದಯಗಳಿಗೆ
ಅರ್ಪಣೆ

ಈ ತೆರದ ನಿರೀಕ್ಷೆ

ಕಾಯುವುದೂ ಕಾಯಿಸುವುದೂ
ಮಾಮೂಲೆ ಬಿಡಿ
ಕಾದು ಕಾದು ಹಣ್ಣಾದ ಕಾಯಿ
ನಾಲಿಗೆಯ ರುಚಿಗೆ ರೋಚಕ ಲೇಪ

ಕಾದು ಕಾಲ ತುದಿಯಲ್ಲೇ ನಿಂತು
ಪ್ರೇಮಿಗಂಡನ ಕಾಣಲಾಗದ್ದಕ್ಕೆ
ಕಾವೇರಿದ್ದ ಕೋಪವೂ ಕರಗಿ
ಕಣ್ಣಂಚಿನೆಲ್ಲಿಯಾಚಿಗೆ ಸಿಡಿದು
ಪಳಕ್ಕನೆ ಉದುರಿದ್ದ ಕಂಬನಿ
ಕೆನ್ನೆಯಂಗಳವನ್ನು ಮೀಯಿಸಿತ್ತು
ಚಕಮಕಿಯ ಕಿಡಿಗಳೂ
ತಣ್ಣಗೆನಿಸಿತ್ತು.

ಹಗಲಿನುಪವಾಸ.
ರಾತ್ರಿ ಬಿಸಿಯಡಿಗೆಯಲಿ
ಪ್ರೀತಿ ಪ್ರೇಮದ ಸವಿಬೆರಸಿ
ಅಟ್ಟು ಕಾದಿರಿಸಿದ
ಅಡುಗೆ ಹಳಸಿದರೂ
ಹೆಚ್ಚೆ ಸಪ್ಪುಳವಿಲ್ಲ
ಆದರೂ ಕಾದಿದ್ದೇನೆ
ಕಾಯುವುದು ಮಾಮೂಲೆಂಬ
ಆತ್ಮ ವಂಚನೆಯೊಳಗೆ
ಕಾದಲ್ಲದೆ ಕೈಗೂಡುವುದಿಲ್ಲ
ಕಾಮಿಸಿದ ಕನಸುಗಳು
ಬೇಕೆನಿಸಿದೆಲ್ಲವೂ!
ಅಕ್ಕಿಗೂ ಸಕ್ಕರೆಗೂ
ಎಣ್ಣೆಗೂ ಬೆಣ್ಣೆಗೂ
ಕಡೆಗೊಂದಿಷ್ಟು ಮಣ್ಣೆಗೂ!
ಹೊಟ್ಟೆಹೊರೆಯುವ ದಾರಿಗೂ

ಜೀವವೇ ತಾನಾದ ಗಾಳಿಗೂ
-ನೀರಿಗೂ
ಕಾಯಲೇ ಬೇಕು ಕಾಯುತ್ತಲಿರಬೇಕು.

ಹುಣ್ಣಿಮೆಯ ಚಂದಿರನ ಕಾಣಲು
ಕಾಯಲಿಲ್ಲವೇ ನೀಲಿಬಾನು ?
ಪಕ್ಷವಾದರೂ ಕೊನೆಯ ಪಕ್ಷ
ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸಿಗದ ನಿಮಿಷಗಳು ಲಕ್ಷ ?
ಅಂದುಕೊಂಡಾಗ ಅವತರಿಸಲು
ಅಮರ ಕುಲದ ಪಿಂಡಗಳಲ್ಲ
ಅದಕ್ಕೆಂದೇಽಽ
ಕಾಯುವ ನೋವು ಹೆಪ್ಪುಗಟ್ಟಿದರೂ
ಕಾಣಬಾರದಸ್ಪಷ್ಟಕ್ಕೆ ಅಳುಕಿದರೂ
ರಾಮನಿರೀಕ್ಷೆಯಲಿ
ಕಾಯಲಿಲ್ಲವೆ ಶಬರಿ ಹಣ್ಣಾದರೂ !
ನೀ ಕಾಯುವ ನಿರೀಕ್ಷೆಯೂ
ಜೀವ ಪಡೆಯುತ್ತದೆ
ರೂಪು ಅರಳುತ್ತದೆ
ಉಲ್ಲಾಸದ ಹಕ್ಕಿಯ
ರೆಕ್ಕೆಗಳು ಫಡಫಡಿಸುತ್ತವೆ.
ಬಿಕ್ಕು ಬಿಕ್ಕುವ ಮಂಚದಲಿ
ಮತ್ತೆಮೆತ್ತನೆಯ ಹಾಸು ಹಾಸಿ
ಮುಸಿ ಮುಸಿ ನಕ್ಕು
ನನ್ನೊಳಗೆ ನಾನೇ
ಗುಣುಗುಣಿಸುತ್ತೇನೆ--
'ಇನ್ನೂ ಯಾಕ ಬರಲಿಲ್ಲಾಂವ
ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯಾಂವ' ?

ವೃಕ್ಷಗೀತ

ಅಮ್ಮನ ಬಸಿರು ಸಿಗಿದು
ಸೀಳಿಕೊಂಡು
ಸಿಡಿದು ಚಿಮ್ಮಿದ ಸಾವಿರ
ಬೀಜಗಳು
ಬಾನಬಯಲನೆ ತಿವಿದು
ನೆಲದ ಒಡಲನು ಕೊರೆದು
ಜಿಗಣೆ ಪಟ್ಟನಲಿ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ
ತಳವೂರಿ
ಸೊಂಪಾಗಿ ಸಂಪಾಗಿ
ಬೆಳೆಯದುಳಿದದ್ದು ನಾನು ಮಾತ್ರ
ಜಿನುಗಿ ಒಸರುವ ರಸದ ಕಸುವನು
ಸರಿ ಪ್ರಮಾಣದಲಿ
ನಾನು ಪಡೆಯಲಿಲ್ಲ
ತುಂಬು ಮಾಂಸದ ಮೈಯ ಕನಸಿನಲಿ
ಅಸ್ಥಿಪಂಜರ ಕೈಕಾಲು ಕೊಂಬೆಗಳ
ಮುಗಿಲ ವಿಸ್ತಾರಕ್ಕೆ ಹರಡಿ
ಗೊಮ್ಮಟನಾಗಿ
ಕಪ್ಪು ಕಣ್ಣೀರಿನ ಭೀಷೇಕಕ್ಕೆ
ಪುಲಕಗೊಂಡೆ
ಜಾಳು ಜಾಳಾದ ಒಡಲ ವಸ್ತ್ರದ ತುಂಬ
ಒಳಗ ಬಿಚ್ಚುವ ಬಿಲದ ಬಿರುಕು.
ಸಳಸಳನೆ ಹರಿದು ಸರಿವ
ಕಾಲದ ಬಾಲವೇರಿ
ಬಾಯಿ ತುದಿಗೆ ಬಂದಾಗ
ಒಡೆದಿತ್ತು ಹೊರಗೆ ಹಾಡಿನೊರತೆ
ಅಪಶೃತಿಯ ಸ್ವರಗಳಲಿ
ಮೂಕ ನೋವಿನ ಕಡಲ
ಹುಚ್ಚು ಮೊರೆತದಿ ಕೊಚ್ಚಿ
ಕಾಣದರಿವಿನ ದಂಡೆಗಳ

ದಾಟಿ ಹೋದೆ.
ಭಗ್ನ ಕತೆಗಳ ಪ್ರಾಣಸಂಚಾರಕ್ಕೆ
ನಕ್ಷತ್ರ ಕನಸುಗಳ ತೂರಿ ಬಿಟ್ಟೆ
ಉರಿವ ಬಿಸಿಲಿಗೆ ನೆರಳ
ಕೊಡೆಯೆತ್ತಿ ಹಿಡಿಯದೆ
ನನ್ನ ನೆರಳಿಗೂ ನಾನು
ಪರದಾಡಿದೆ
ಋತು ಚಕ್ರ ಸೀಮೆಯಲಿ
ವಸಂತ ವೈಭವದ
ಉನ್ಮತ್ತ ಹೊಗರಿನಲಿ
ಹೂ ಹಕ್ಕಿ ಯಕ್ಷರ ಅಕ್ಷಯ
ಸಂಮೋದದಲಿ
ನೀರ್ಗಲ್ಲ ನಿಷ್ಠುರದ
ಕೋಟೆಯನೆ ತುಳಿದೆ
ಉತ್ಕೋಪದುಗ್ರತೆಯ
ಗ್ರೀಷ್ಮನಪ್ಪುಗೆ ಬೆಂಕಿಯೊಳಗೆ
ಬೂದಿಯಾಗದೆ ಉಳಿದು
'ನನ್ನ' ಒಳ ಬೆಂಕಿಗೊಂದಿಷ್ಟು
ಪುರುಳೆ ಸಮೆದೆ.
ಬಾನೊಡೆದು ಕಡಲು ಸುರಿದು
ಬಿರಿದ ನೆಲ ಬಾಯಿಗಿಳಿದು
ತಣಿದು ತೃಪ್ತಿಯ ಹಸಿರು
ಚಿಗಿದರೂ ಒಂದು ಹನಿ
ನನ್ನೊಳಗೆ ಇಳಿಯಲಿಲ್ಲ.
ಟೊಂಗೆ ಟೊಂಗೆಗೊಂದು
ಹೂವಾದರೂ ಅರಳಲಿಲ್ಲ.
ಬೀಸುವ ಗಾಳಿಗೆ ನಿಟ್ಟುಸಿರಿಟ್ಟು
ಸೂಸುವ ಕಂಪಿಗೆ ಅಸೂಯೆ ಪಟ್ಟು
ನೋವಿನ ಪಲ್ಲವಿಯನೆ
ಮರ ಮರಳಿ ಹಾಡಿ ಸೋತು
ಚಿರಮೌನಿ ನಾನಾದೆ.

ಕವಿತೆ

ನೆಲದೊಳಗೆ ಕುದಿವ
ಕನಸಿನ ಬೀಜ
ಬೆಳಕು ಗ್ಯಾಳಿಗೆ ನಿಸ್ಪಂದವಾಗಿ
ಪ್ರಜ್ಞೆ ಪರಿಸರದ ಇರಿತಕ್ಕೆ
ಕುರುಡಾಗಿ
ಎದ್ದೆದ್ದು ಬಡಿದು
ಬಾಗಿಲು ತಟ್ಟಿ
ಉಸ್ಸೆಂದು ಉರುಳಿ
ಮರಳಿ ಮೂಲೆ ಸೇರಿ
ಮೌನದಲಿ ತಲೆ ಚಚ್ಚಿ
ಏರಿ ಬರುವ ಆತುರದಲ್ಲಿ
ಗಂಟಲಲ್ಲೇ ಸಿಕ್ಕು
ಒಳಗೆ ಇಳಿಯಲಾರದೆ
ಹೊರಗೆ ಹೊಮ್ಮಲಾರದೆ
ಇರುವಲ್ಲೇ ಇದ್ದು ಒದ್ದಾಡಿ
ಹ್ಯಾಮರ್ ಗುದ್ದುಗಳಿಂದ
ಹಾದಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು
ಚಿಗಿದು ಮೇಲೆದ್ದು
ಆಕಾಶದಡಿಗೆ ತಲೆ ನಿಮಿರಿ ನಿಂತಾಗ
ಹಸಿ ಸುರಿವ
ಆಕಾರವಿಲ್ಲದಿರುವ
ಎಡ್ಡಾದಿಡ್ಡಿಯಾಗಿ
ದುರ್ಬಲವಾಗಿ
ಹೂಗಾಳಿಗೂ ಉದುರಿ
ಬೀಳುವುದು ನನ್ನ
ಕವಿತೆ ಎಂಬ ಮರ

ಕ್ರೌಂಚ ಕ್ರಂದನ

ಜನನಿಬಿಡ ಜಗದ ರಣ್ಯದ
ಸದ್ದು ಗದ್ದಲದಬ್ಬರ
ಉಬ್ಬರಗಳ ನಡುವೆ
ರಭಸದಲ್ಲಿ ಮುನ್ನುಗ್ಗಿ
ದುಮ್ಮಿಕ್ಕಿ ಹರಿವ
ಜೀವ ಪ್ರಪಾತದ
ಭೋರ್ಗರೆವ ಮೊರೆತ
ದನುರಣನದೊಳಗೆ
ದೂರ ಮೂಲೆಯಲೆಲ್ಲೊ
ಮರದ ಕೊಂಬೆಯ ಮೇಲೆ
ರೆಕ್ಕೆ ಬಿಡಿಸಿ
ಫಡಫಡಿಸಿ
ಬಂಡೆಯೆದೆಗಳ ಸೀಳಿ
ಧುಮ್ಮಿಕ್ಕಿದೆ ಚೀತ್ಕಾರ ಜಲಪಾತ
ಕ್ರೌಂಚ ಕೊರಳೊಳಗಿಂದ
ದೈತ್ಯನೆರಳನೆ ಸುರಿದು
ಭೀತಿ ತಲ್ಲಣ ಸಿಡಿದು
ಕಗ್ಗತ್ತಲೆಯ ಹಂದರ ಹಬ್ಬಿ
ಮುಗಿಲನ್ನೇ ಮೂಗು ಹಿಡಿದು
ಎಳೆದು ತಂದು
ಕೆದರಿದೆಲೆ ತಲೆಗೆ ಕೊಡೆಯಾಗಿ
ಹಿಡಿದು ಬೆತ್ತಲೆಯಾದ
ಭೂಮ ಮರಗಳು
ಕೈಗೆ ಕೈ ಹಿಡಿದು
ಸುತ್ತಲೂ ಕೋಟೆ ಗಟ್ಟಿ
ಬೆಳಕುಗಾಳಿ ಪ್ರವೇಶಕ್ಕೆ ನಿಷೇಧಿಸಿ ಕಾವಲು ನಿಂತ
ನಿಷಾದ ಪಡೆಗಳ ನಿರಾತಂಕ
ಓಡಾಟ
ನಿಮಿಷ ನಿಮಿಷದ ಬದುಕು
ಸೋಲುಗೆಲುವಿನ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಾಲೆಯಾಟ.

ಸಾವು ಹದ್ದುಗಳ
ಚಕ್ರಾರ ಸುಳಿಯೊಳಗೆ
ಸಿಕ್ಕ ಕ್ರೌಂಚಗಳೆದೆಯ
ಮಿಡಿತದ ಸದ್ದು
ಮಂಜು ಬೆಟ್ಟಗಳನ್ನು
ಕರಗಿ ಹೊನಲಾಗಿಸಿತು
ಗೂಡೊಳಗೆ ಮರಿ ಹಕ್ಕಿ
ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಮುದಿ ಹಕ್ಕಿ
ಸನಿಹದಲಿ ಸಂಗಾತಿ
ನಡುವೆ ತುಡಿಯಿತು
ತಾಯಿ, ಪ್ರೇಯಸಿ ಜೀವ

ನೋವು ನರಳಿನ ಸರಳು
ಹೊತ್ತು ತಂದಿತ್ತು
ಸಾವಿನಾ ಸಂದೇಶ
ರಕುತ ಚಿಮ್ಮಿತು
ರೆಕ್ಕೆ ಹರಿಯಿತು
ಜೀವ ಏರಿತು ಬಾನಿಗೆ
ವೇದನೆಯ ಚೀರ್‌ದನಿಗೆ
ಜೀವವೊಂದೂ ಮಿಡುಕಲಿಲ್ಲ.
ವಾಲ್ಮೀಕಿಯೊಬ್ಬನೂ
ಬದುಕಿ ಬರಲಿಲ್ಲ.
ಒಂದು ಕ್ರೌಂಚದ ಕೂಗು
ಒಂದು ರಾಮಾಯಣಕೆ
ನಾಂದಿಯಾಯಿತು ಅಂದು
ಇಂದು ಕೊನೆಯಿಲ್ಲ
ಕ್ರೌಂಚಗಳ ಆಕ್ರಂದನಕ್ಕೆ
ಹೆಜ್ಜೆ ಹೆಜ್ಜೆಗೂ ಎದುರಾಗುವ
ನಿಷಾದರ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲೆಯಿಲ್ಲ

ಕನಸುಗಳು

ಗೊತ್ತಿದೆ ನನಗೆ
ಕನಸುಗಳು ವಾಸ್ತವಗಳಲ್ಲ
ಆದರೂ ಪ್ರಿತಿಸುತ್ತೇನೆ
ಕನಸುಗಳನ್ನು
ಏಕೆಂದರೆ ಬದುಕಿನ
ಸಹನೀಯ ತೆಗೆ
ಕನಸುಗಳು
ಅವಾಸ್ತವ ನಂಬಿಕೆಗಳೂ
ಬೇಕಾಗುತ್ತವೆ
ನಿರ್ಜನ ನೀರವ ರಾತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ
ವಿರಹದುರಿ ಬೇಗೆಯಲ್ಲಿ
ನನ್ನ ಕನಸುಗಳೇ ನನಗೆ
ಶೀತಲ ಚಂದನ ಸ್ಪರ್ಶ
ಪಯಣದೇಕಾಕಿತನದಲ್ಲಿ
ಬೇಸರವ ಬಡಿಸಿ
ಉತ್ಸಾಹ ತುಂಬುವ
ನನ್ನಾತ್ಮ ಸಂಗಾತಿಗಳೇ
ನನ್ನ ಕನಸುಗಳು
ಶೂನ್ಯಮನದಾಕಾಶದಲ್ಲಿ
ಹೊಳೆ ಹೊಳೆದು
ಬೆಳಕು ಚೆಲ್ಲುವ ನಕ್ಷತ್ರದೀಪಗಳೆ
ನನ್ನ ಕನಸುಗಳು
ಸಮಸ್ಯೆಯ ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿ
ಕರಗಿ ಕಳೆದು ಹೋಗುವ
ಭೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬದುಕುವ
ಭರವಸೆಗಳೇ
ನನ್ನ ಕನಸುಗಳು
ರಾತ್ರಿಯ ತೋಟದಲ್ಲಿ
ಅರಳುವ ಹೂವುಗಳು
ನೋವಿನೆದೆಯಿಂದ

ಹೊಮ್ಮುವ ಗೀತಗಳು
ಉದ್ವಿಗ್ನ ಚಿತ್ತವನು
ತಟ್ಟಿ ಜೋಗುಳ ಹಾಡಿ
ಮಮತೆಯಲಿ ಮಲಗಿಸುವ
ಕಾಮಧೇನುಗಳು
ನನ್ನ ಕನಸುಗಳು.

ಮಿಲನೋತ್ಸವ

ಏಳು ಹುಡುಗಿ ಏಳು
ಎದ್ದೊಮ್ಮೆ ಒದ್ದು ನಿದ್ದೆಯನು
ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ಮುಖವ ನೋಡಿಕೊ
ಇಂದು ಎಂದಿನಂತಲ್ಲ
ಎಚ್ಚರದಲಿ ಅಚ್ಚು ಕಟ್ಟಾಗಿ
ಸಜ್ಜಾಗು ಸಿಂಗಾರವಾಗು
ಬೆಂದದ್ದು ಸಾಕು
ಬಂದವನ ಸಂಭ್ರಮದಿ
ಸ್ವಾಗತಿಸು ಬಾ ಹುಡುಗಿ

ಕಪ್ಪು ಕೂದಲ ಮುಡಿಗೆ
ಏರಿಸು ನಕ್ಷತ್ರ ಮಲ್ಲಿಗೆ ದಂಡೆ
ಹೊಳೆವ ಕಂಗಳಿಗೆ
ಕನಸು ಕಾಡಿಗೆ ಹಚ್ಚು
ಕಾರ್ಮೋಡಗಳ ಸರಿಸಿ
ಮೊಗದಲ್ಲಿ ಅರಳಿಸು
ನಗೆಯ ಬೆಳ್ದಿಂಗಳನ್ನು
ಮಿಡಿದು ಮನಸಿನ ವೀಣೆ
ಮಿಲನಗೀತವ ಹಾಡು ಜಾಣೆ

ಬಂದಾಗ ಮೊಗದಿರುಹಿ
ನಾಚಬೇಡ
ಹೇಳಬೇಕೆಂದುದನು
ಹೇಳಿ ಬಿಡು ಬೇಗ
ಕ್ಷಣ ಕ್ಷಣವೂ ಈಗ
ವಸಂತ ಗೀತಗಳ ಮೇಳ
ಗೆಜ್ಜೆ ಉಲಿದಿದೆ
ತಪ್ಪದಲೆಗಳ ತಾಳ

ಸೂರ್ಯ ಕೆಂಪನು ಹಾಸು
ಉಸಿರ ಧೂಪವ ಹಚ್ಚು

ಕೆಂದುಟಿಯ ಕಮಲಗಳ
ಬಟ್ಟಲಲಿ ಮಧುವಿಟ್ಟು
ಮಂದಹಾಸದ ಮಿಂಚು
ತೋರಣವ ಕಟ್ಟು
ಯುಗಯುಗದ ಶಾಪಗಳು
ನಿಟ್ಟುಸಿರ ತಾಪಗಳು
ಮುಗಿವುದಿಂದಿಗೆ ಹೆಣ್ಣೆ
ಮಿಲನದುತ್ಸವ ಗುಲ್ಲು
ನೆಲಬಾನಿನೊಳಗೆಲ್ಲ
ರಮ್ಯರಾಸದ ಸೊಲ್ಲು
ಮೂಡಿನಿಂತಿದೆ ನೋಡು
ನಗೆಯಕಾಮನ ಬಿಲ್ಲು

ತೆರೆದ ಬೀದಿ

ನಿರಾತಂಕ ಮೈ ಚಾಚಿ ಮಲಗಿದೆ ಬೀದಿ
ಗೋಡೆ ಗವಾಕ್ಷ ಕಿಟಕಿಗಳೊಂದೂ ಇಲ್ಲ
ಮಳೆ ಬಿಸಿಲು ಹಿಮಕ್ಕೆ ತೆರೆದು ಕೊಂಡಿದ್ದರೂ
ಮರುಗುವುದಿಲ್ಲ ಸೊರಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಅಜ್ಜ ಮುತ್ತಜ್ಜ ಮುತ್ತಜ್ಜಗೂ ಅಜ್ಜ
ಎಲ್ಲರೂ ನಡೆ ನಡೆದು ಸಾಗಿದರು
ನೂರೆಂಟು ಕಥೆಗಳನು ವ್ಯಥೆಗಳನು
ಹಾಡಿದರು ಹಂಚಿದರು ಸವಿಗಳನು

ಕನ್ನೆ ಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ತೆರೆಯ ಸುಕ್ಕುಗಳಿಲ್ಲ
ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ಮೂಡುವ ಹೆಜ್ಜೆ ಚಿತ್ತಾರಗಳು
ಮೂಡು ಮೂಡುತ್ತಲೇ ಮರೆಯಾಗುತ್ತವೆ
ಹೊಸ ಹೊಸದು ಮೂಡಿದರು ಉಳಿಯುತ್ತವೆ
ಒಂದಷ್ಟು ಹಳತು.

ತುದಿ ಮೊದಲು ಕಾಣದ ಬೀದಿಯಲಿ
ದಿನ ನಿತ್ಯ ನೂರೆಂಟು ಮದುವೆದಿಬ್ಬಣ ಸಾಲು
ನಡು ನಡುವೆ ಹೆಣಯಾತ್ರೆ ಉರಿವ ಹಿಲಾಲು
ಸಾವು ಸಂಭ್ರಮದಲ್ಲೂ ನಿರ್ಲಿಪ್ತ ರಿಕ್ತ.

ತೆರೆದ ಬೀದಿಯೊಳಗೂ ಒಂದು ಬೀದಿಯುಂಟು
ಬೀದಿ ಬೀದಿಗಳಿಗೆ ಮರಿಯಿಟ್ಟು
ಕಿರು ಬೀದಿ ಕವಲು ಬೀದಿ ಕಳ್ಳ ಬೀದಿ ಸಂತಾನ
ಯಾರ ಬಸುರಿಗೆ ಬಂದುದೋ ಬಂದುದಷ್ಟೇ ಗೊತ್ತು.

ಬೀದಿಯಂಚಿನಲಿ ಕುಳಿತ ಮುದುಕ
ಕನಸ ಪುಟಗಳ ಬಿಡಿಸಿ ಕಾಣುತ್ತಾನೆ
ಅತ್ತವರು ನಕ್ಕವರು ಬಿದ್ದವರು
ಸತ್ತವರು ಸಾವವರು – ಮುಖವಾಡಗಳು ಕಿದರುತ್ತವೆ.

ದಣಿದ ಕಣ್ಣಿನ ಮಸುಕು ಪೊರೆಯಾಚೆ
ಮಿಂಚು ಬೆಳಕಲ್ಲಿ ನೆನಪುಗಳು ಬಿಚ್ಚುತ್ತವೆ
ಗತಿಸಿದ್ದು ಗಸ್ತುಹೊಡೆದು ನುಡಿಯುತ್ತವೆ
ಒದ್ದೆಯಾರದ ಕೆಂಪು ಮಾಯದ ಕತೆಗಳನೆಲ್ಲ.

ಹಾಡೆ ಹಗಲೇ ಇಲ್ಲಿ ಮಂದಿಸಂತೆ ನಡುವೆ
ಬೆತ್ತಲಾಗಿಸಿ ಕೊಂದವರಿಗೆ ಸಂಜೆ ಸನ್ಮಾನ
ದಿನ ಪತ್ರಿಕೆಯ ತುಂಬ ಅಭಿನಂದನ
ಹಿತ್ತಲಲಿ ಹೂತಿಟ್ಟ ಹೆಣದ ಗೋರಿಯ ಮೇಲೊಂದು ಬೃಂದಾವನ.

ಸೀತೆ ಸಾವಿತ್ರಿ ಸಂತಾನವೂ ಕಪ್ಪುಗುಲಾಬಿಗಳಾಗಿದ್ದು
ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ಮಠದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಸದ್ಗೃಹಸ್ತರಾದದ್ದು
ಕಪ್ಪು ಕೂಟಗಳು ಬೇರು ಬಿಟ್ಟು ಆಳಕ್ಕೆ ಇಳಿದದ್ದು
ಚುನವಾಣೆಯ ಘೋಷಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಭರವಸೆಗಳರಳಿದ್ದು
– ಈ ಬೀದಿ ಬದುಕಿನ ಭಾವ ತಂತುಗಳು.

ನಿತ್ಯಶೂಲಕ್ಕೇರುವ ಕ್ರಿಸ್ತರ ಹೆಣಗಳ ನಡುವೆ
ಜೀವ ಗಂಗೆಯ ತರಲು ಹೊರಟ ಭಗೀರಥ
ರಾಕ್ಷಸರ ರಸಕವಳವಾಗಿ ಬಿದ್ದಅಸ್ಥಿ ಪಂಜರಗಳಿಗೆ
ಅಮೃತ ತರಲು ಹೊರಟ ಗರುಡನೂ' ಕುರುಡಾದ.

ಈ ಬೀದಿಯ ಬತ್ತಲು ಎದೆಯಲ್ಲಿ
ಖನನವಾದಷ್ಟೂ ಚೆಲ್ಲುತ್ತವೆ ಹೊರಗೆ
ಗುಟ್ಟುಗಳು. ಭೂಗತವಾಗಿ ಹೋದ
ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದ ಮಂದಿಯ ರೋಚಕ ಇತಿಹಾಸಗಳು.

ಗ್ರೀಷ್ಮ ಗೀತ

ಗ್ರೀಷ್ಮದ ಬಿಸಿಲು ಬಿಸಿಲಲ್ಲ ಬೆಂಕಿ
ಸ್ತಬ್ಧ ನೀರವ ಮೌನ ಚೇತನ
ಕೆಂಡ ಕಾರುವ ಮುಗಿಲು
ಬವಳಿ ಬರಿಸುವ ಧಗೆಯ ಹೊನಲು

ಬತ್ತಿ ಬೆತ್ತಲೆಯಾಗಿ ನಿಂತ ಮರ ಸಾಲು
ನೆರಳ ಹಂಬಲಿಸಿ ಸೋತ ಕೈ ಕಾಲು.
ಕಣ್ಣು ಚಾಚಿದಲ್ಲೆಲ್ಲ ಕ್ಷಾಮ ನಕ್ಷೆ
ಹಾರೈಸಿ ಅರಸಿದರು ಸಿಗಲಿಲ್ಲ ಹಸಿರುದ್ವೀಪ

ದಟ್ಟ ಹೊಗೆ ಮೋಡಗಳ
ಬಂದೀ ಖಾನೆಯೊಳಗೆ ನಿಕ್ಷೇಪ್ತ ಮನಸು
ದೂರವಾಯಿತು ಎಂದೊ ಬಿಡುಗಡೆಯ ಕನಸು
ಕ್ರೌರ್ಯದೆದೆಯೊಳಗಿಂದ ಎಂದಾದರೂ
ಹರಿದೀತೆ ಕರುಣೆಸೆಲೆ ?-
ಬಾನುಲಿಯು ನುಡಿದಿತ್ತು.

ಪಂಚಾಗ್ನಿ ಪರಿಧಿಯಲಿ
ಚಡಪಡಿಕೆ ಮಂಚದಲಿ
ಪ್ರಪಾತದಂಚಿನಲಿದ್ದು
ಉಸಿರ ಕೊಂಡಿಗೆ ಜೋತುಬಿದ್ದು
ನಾಳೆ ಬರುವ ಮಳೆಯ ಮಾಂತ್ರಿಕನ
ನಿರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಸುಟ್ಟು ಸಾಯದೆ
ಕಣ್ಣು ಕಾಯಾಗಿಸಿ ಕಾದಿದ್ದೇನೆ.

ಸುಡುವ ಬೆಂಕಿ ಬೂದಿಯಲ್ಲೂ
ಜೀವಕಣಗಳು ಮೊಳೆತು ಅರಳುವಂತೆ
ಸಾವಿನಂತರಂಗದಲ್ಲೂ ಹುಟ್ಟನಂಕುರದಂತೆ
ಗ್ರೀಷ್ಮದೆದೆಯಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸುವ
ವಸಂತನಿಗೆ ಒಲಿದು ಹಾಡುತ್ತೇನೆ.

ನನ್ನ ಮಹಲಿನೆಡೆಗೆ

ನನ್ನದು ನಾನೇ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದ
ನನ್ನ ಮಹಲನ್ನು ಹುಡುಕ ಹೊರಟಿದ್ದೇನೆ.
ಭೂತ ಕನ್ನಡಿಗಳ ಕಣ್ಣೊಳಗೆ ಬಿಗಿದು
ಬಿಟ್ಟು ಬಂದ ಬೀದಿಗಳ ನೆನಪು
ಗುರುತುಗಳ ಬೆನ್ನೇರಿ
ಸುಳಿದ ಹಾದಿಗಳನ್ನೇ ತುಳಿಯುತ್ತ
ಸಮೆಸಿದರೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ ಮಹಲು

ದಿಕ್ಕು ತಪ್ಪಿಸುವ ಚಕ್ರಬಂಧದ ಕಾಡೊಳಗೆ
ಗುಕ್ಕು ಹಿಡಿದು ಅವಿತರಬೇಕು
ಮಹಲಿನಂಗಳದ ತುಂಬೆಲ್ಲ
ಬಿರಿದ ಮಂದಾರ ನಂದನ ಸಾಲು
ಗಮ್ಮೆಂದು ಬೀಸುವ ಗಂಧ ಗಾಳಿ
ಕೊಬ್ಬಿ ಚಾಚಿದ್ದ ಕೊಂಬೆ ಕೊರಳುಗಳಲ್ಲಿ
ಜೇನುಗಾನದ ಸೋನೆ
ಮರಗಳುಡಿತುಂಬ
ತೊಟ್ಟಕ್ಕಿ ತೊನೆವ ಗೊಂಚಲು ಹಣ್ಣು'

ಮೈಲಿ ಮೈಲಿಯ ದೂರ ಸಾಗಿದರು
ಸೆರೆ ಹಿಡಿವ ಗಂಧ ಗಂಧರ್ವೆಯರೆಲ್ಲ
ಯಾರ ಸೆರೆಯೊಳಗೋ ಭಗ್ನ ಬಿಂಬ
ರಾಮ - ಸೋಮ - ಪಮ್ಮಿಯರೊಡನೆ ಆಡಿದ್ದ
ಮರಕೋತಿಯಾಟ - ಮದುವೆಯಾಟ.
ರತ್ತೋ ರತ್ತೋ ರಾಯನ ಮಗಳೆ'
ಸುತ್ತೋಲೆಯಾಟ ನೂರೆಂಟು
ನೆರಳ ಚಿತ್ರಗಳರಳಿ ಹಿಡಿವ ಬಯಕೆ

ಅರಸಿ ಹೊರಟಿದ್ದ ಮಹಲನೇ ಮರೆತೆ
ಜೊಂಪು ಕಣ್ಣುಗಳೆದುರು ನೆನಪು ಸುರುಳಿ
ಬಿಂಬಗಳು ಒಂದೊಂದು ರಾಸವಾಡಿದವು.

ಸೂರ ತುಂಬೆಲ್ಲ ಚಾಚಿದ ನಕ್ಷತ್ರ ಚಿತ್ರಪಟ
ಕಿಟಕಿ ಕಿಟಕಿಯಲೊಂದು ಚಂದ್ರ ದೀಪ
ಗೋಡೆಗಳ ಮೈಯಲ್ಲಿ ರತ್ನ ಹವಳದ ಬಳ್ಳಿ
ನಗುವ ಕಣ್ಣಿನ ತುಂಬ ನಭದ ವಿಸ್ತಾರ

ಹಾದಿ ಇಕ್ಕೆಲದಲ್ಲಿ ಭಾವೆಯರ ಭಾಮೆಯರ
ನಲಿವ ನೂಪುರದ ಝಣ ಝಣಕು
ರೆಕ್ಕೆ ರಾಣಿಯರಿಂದ ಗಂಧರ್ವ ಗೀತ ಗೋಷ್ಠಿ
ಮಧುಪಾನ ಮಧುರ ತಾನದ ಸವಿಗೆ
ಉನ್ಮತ್ತ ಚಿತ್ತ ನೆಲದ ಸೋಂಕನು ಮರೆತು
ಸ್ವರ್ಗದಾಚೆಯ ಸ್ವರ್ಗಕನಸಿನಲಿ ಜೀಕಿತ್ತು.

ನೆನಪು ಸರಿದಂತೆ ನೂರು ಕಂಪನ ಸ್ಫೋಟ
ಭೀತಿ ಭೂತದ ಇರಿತ ಪಿಶಾಚಿ ಕುಣಿತ
ನೆರಳ ಹೆಜ್ಜೆಗಳಲ್ಲೇ ಹುಡುಕಬೇಕು
ನಾ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದ ಮಹಲನ್ನು ತಲುಪಬೇಕು.
ಛಲದ ಕುದುರೆಯನೇರಿ ಬಾನು ಬೆಟ್ಟಗಳಿಳಿದು
ಕಡಲು ಕಾಲುವೆಯೀಸಿ ಕಂದರಗಳ ದಾಟಿ
ಕಾಡುಗಳ ಕಡಿದು ನಡೆದಾಡಿ ಸುಳಿದಾಡಿ
ಒಳಹೊರಗೆ ನಾ ಬಿಟ್ಟ ನನ್ನ ಹಳಿಯುಳಿಕೆಗಳ
ದುರ್ಬೀನು ದೃಷ್ಟಿಯಲಿ ತಡಕಾಡಿದರೂ
ನನ್ನ ಗುರುತೂ ಇಲ್ಲ ಯಾರ ಪರಿಚಯವಿಲ್ಲ
ಮಹಲು ತಲುಪುವ ಹಾದಿ ಚಕ್ರಬಂಧ
ಕೊನೆಯಿಲ್ಲ ಮೊದಲಿಲ್ಲ ಬಾಗಿಲುಗಳೇ ಇಲ್ಲ
ಬೆಂಕಿ ತುಳಿದ ಬೆಕ್ಕಿನಂತೆ ಎಲಿವಿಲಿಸಿ
ಅಲ್ಲಿಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿಲ್ಲ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಇರಲಾಗದ
ಅಂತರ್ಪಿಶಾಚಿಯಾಗಿ ಅಂಡಲೆಯುತ್ತಲೇ
ಇದ್ದೇನೆ - ಇರುತ್ತೇನೆ.
ಮಹಲು ತಲುಪುವ ಗುರಿಯ
ಭರವಸೆಯೊಳಗೇ ಬದುಕುತ್ತೇನೆ.

ಒಂದು ಸಂಜೆ

ಸೊರಗಿದ ನೆರಳು ನಾಟಕ ಮುಖವಾಡಗಳು

ಬಸ್ಸು ಲಾರಿ ರಿಕ್ಷಾಗಳೊಂದಿಗೆ ಸ್ಪರ್ಧೆಯೋಟ

ಹಗಲಿಂದ ಉರಿದು ಕೆಂಪಗೂದಿದ ಸೂರ್ಯ

ಮಡದಿ ಮಕ್ಕಳ ನೆನೆದು ಮೆಲ್ಲನಿಳಿದು ನಡೆದ

ಕ್ಯಾಮೆಲ್ ಪೈಂಟ್ ಚೆಲ್ಲಿದ ಆಕಾಶದ ತುಂಬೆಲ್ಲ

ಒಡೆದ ಮಸಿ ಕುಡಿಕೆಯ ಬಣ್ಣ ಸಾರಣೆ

ಉಡಿದು ಚೆಲ್ಲಿದ ನಕ್ಷತ್ರ ಮಲ್ಲಿಗೆ ದಿಂಡು

ದೂರದಲಿ ಇಣುಕುವ ತೊನ್ನು ಹತ್ತಿದ ಚಂದ್ರ

ಹಾದಿ ಇಕ್ಕೆಲದಲ್ಲಿ ಅನಾಥಶವ ಜಾತ್ರೆ

ನಾಳೆ ಚಿಂತೆಗಳಲ್ಲಿ ದಣಿದ ಕಣ್ಣ ರೆಪ್ಪೆಗಳು

ನಿದ್ದೆ ಮದ್ದಿನ ಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ಹಾಯೆನಿಸಿವೆ.

ನಿಸ್ಪಂದ ಜಗದೊಳಗೆ ಮಿಡಿಯುತಿದೆ ಮನವೊಂದು

ಕಾಡುವ ಹಗಲುಗಳಿರದೆ ಬೇಡುತಿದೆ ಮುದ ನೀಡುವ

ರಾತ್ರಿಗಳೆ ಇರಲೆಂದು

ನಿರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ

ದಿನದಿನವೂ ಕಾದು ಸೋತಿದ್ದೇನೆ
ಸೊರಗಿ ಬಾಡಿ ಹೋಗಿದ್ದೇನೆ ಪ್ರಿಯಾ
ಕಾದ ಕಣ್ಣುಗಳು ಕಾವು ತುಂಬಿ ಬೆಂಕಿಯಾದರೂ
ಬರಲಿಲ್ಲ ನೀನು - ನಿನ್ನುತ್ತರವನ್ನೂ ತರಲಿಲ್ಲ
ಗಿಳಿಯೋ ಗೊರವಂಕವೋ ಹಂಸವೊ
ಸುದ್ದಿಯನಿತಾದರೂ ತರಬಾರದಿತ್ತೇ
ಆ ಯಕ್ಷನೆಷ್ಟೋ ವಾಸಿ
ಕಳಿಸಿ ಕೊಟ್ಟ ಓಡುವ ಮೋಡವನ್ನೇ
ಓಡಿದು ಬರೆದಟ್ಟ ಸಂದೇಶ ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟ

ನಿನ್ನಪೇಕ್ಷೆಯ ಮರೆತೂ ನಿನಗಾಗಿ ಕಾದಿದ್ದೇನೆ.
ಇಂದಲ್ಲ ನಾಳೆಯಲ್ಲ - ಎಂದಾದರೂ ಬರುವೆಯೆಂದೇ
ನಂಬಿ ಯುಗ ಯುಗಳಾದರೂ ಕಾಯುತ್ತೇನೆ.
ಮೌನ ಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ರೂಪ ಬಿಡಿಸುತ್ತೇನೆ
ದುಂಬಿ ಝೇಂಕಾರದಲಿ ನಿನ್ನುಲಿಯನಾಲಿಸುತ್ತೇನೆ

ಆತ್ಮಗಳು ಒಂದೆಂದು ಎಷ್ಟು ದಿನ ನಂಬಿರಲಿ
ನೀ ಕೊಡುವ ವಿವರಗಳ ಕೇಳುತಿರಲಿ
ಮಾತಿಗಿಂತಲು ನಿನ್ನಾತ್ಮವನೆ ಕಳಿಸಿಕೊಡು
ನನ್ನಾತ್ಮ ಸಂಗಾತ ಸುತ್ತಿ ಬರಲಿ
ಬನ ಬನದ ಸಿರಿಯೆಲ್ಲ ನೋಡಿ ಬರಲಿ
ಮುಗಿಲೇರಿ ಕಾಮನ ಬಿಲ್ಲುಗಳ ಕಿತ್ತು ತರಲಿ.

ನೆನಪು ಕಾಡಲು ಓಡಿ ಬರುವೆನೀನೆಂದಿದ್ದೆ
ಚುಕ್ಕಿ ಚಂದ್ರರು ನನ್ನಂಗಳದಿ ಅರಳುವರೆಂದಿದ್ದೆ
ಮಂದ ಗಾಳಿಯ ನಿಲಿಸಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಕೇಳಿದ್ದೆ
ನಿನ್ನ ನನ್ನ ನಡುವಿನ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಗಳ ತಿಳಿಸಿದ್ದೆ
ಜೊತೆಗೊಟ್ಟು ಕಳಿಸಿದ್ದೆ ನನ್ನಧರ ಕೆಂಪು
ನನ್ನೆದೆಯ ತುಂಬಿರುವ ನಿನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ತಂಪು

ಬತ್ತಿ ಬಂಜರಾಗಲಿದೆ ಬದುಕು ಬಾ ಬೇಗ
ಮೂಡಲಿದೆ ಪ್ರಣಯದಲಿ ಬಿರುಕು ಈಗ
ಪ್ರೀತಿ ಸಿಂಚನದಿಂದ ಜೀವಕೊನರಿಸು ಇನಿಯ
ಭೀಕರದ ಮೌನದಲಿ ಇಂಚರಿಸು ಸವಿದನಿಯ

ನಮ್ಮೊಳಗಿನವನಾರು ?

ಯಾರಿವನು ನಮ್ಮೊಳಗೆ ಕುಡಿಯಾಡುವವನು
ಹೆಡೆಯಾಡುವವನು ?
ತುಂಟ ಪೋರನಿವನು ತಂಟೆಕೋರನು
ಇದ್ದು ಇಲ್ಲದಂತೆ ಎಲ್ಲೋ ಮಂಗ ಮಾಯ
ಬರಲು ಜೊತೆಗೇ ಬಂದು
ನಮ್ಮೆದೆಯ ಮುಗಿಲನ್ನೇ
ತುಂಬಿ ಬಿಡುವನು
ಸಾಗುವ ಜೀವನದಿ
ಕೊನರುವ ಮರಗಿಡ
ನಕ್ಕು ನಲಿವ ಚಿಕ್ಕೆ ಗಳು
ಹಾಡುವ ಹಕ್ಕಿ ಗಳು
ಇವನ ನೋಟ ಬೇಟಕೆ ಗ್ರಾಸ.
ಸಳಸಳನೆ ಹರಿದಿಳಿವ ಹಾವಿನಂತೆ
ಒಳಸೇರಿ ಹೃದಯಗಳ ಬರಿದು ಮಾಡಿ
ಕಿಚ್ಚಿಸೆದು ಕುಕಿಲಿರಿದು ನಿಲ್ಲುತ್ತಾನೆ.

ಶೈಶವದ ಅಜ್ಞತೆಯಲ್ಲಿ ಬಾಲ್ಯದ ಮುಗ್ಧತೆಯಲ್ಲಿ
ತಲೆ ಮರೆಸಿಕೊಂಡೇ ಚಿಗುರುತ್ತಾನೆ
ಮೊಳಕೆಯಿಟ್ಟು ಮೊಗ್ಗಾಗುತ್ತಾನೆ
ಮೊಗ್ಗೊಡೆದು ಅರಳಿ ಹಿಗ್ಗುತ್ತಾನೆ.
ಪ್ರಾಯದಲಿ ಹೊಚ್ಚು ಹೊಳೆಯಾಗಿ
ಕನಸು ಕುದುರೆಗಳ ಏರಿಸುತ್ತಾನೆ.

''ಮಾದಕ ಗಂಧಗಾಳಿ ಬೀಸಿ
ಬೀಸಿದಲ್ಲಿ ಬಯಕೆಗಳ ಬಡಿದೆಬ್ಬಿಸಿ''
''ಎದೆಯೊಳಗೆ ನೋವಿನಲೆ ಬೀಸು
ಅರಕೆಗಳ ಆಸರೆಯಲ್ಲಿ ನೆಮ್ಮದ ಬದುಕು''

ಹಲವು ಹೆಸರಿನ ಹುಡುಗ
ಇದ್ದು ಇಲ್ಲದಂತೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ

ಅಣು ರೇಣು ತೃಣ ಕಾಷ್ಠದಲ್ಲೆಲ್ಲ ತುಂಬಿ
ಗದ್ದಲ ವೆಬ್ಬಿಸಿ ಗಲಿಬಿಲಿ ಗೊಳಿಸಿ
ಬಾನು ಭೂಮಿಯ ನಡುವೆ
ಜೀಕಾಡುವ ಇವನ ಆಟ ಪಾಠದ ಗುಟ್ಟು
ಅರ್ಥವಾಗದ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ.
ಬಾನಿನೆತ್ತರ ನಿಲುವು ಕಡಲಿನಾಳದಂತರಂಗ
ನುಡಿಸುವನು ಜೀವಜೀವದೆದೆಗಳಲಿ
ಭಾವ ಮೃದಂಗ
ಸ್ಪರ್ಶಕೆ ಸಿಗದವ ಗಮ್ಯಕೆ ಬರದವ
ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಪ್ರಭಂಜನವಾಗಿ ಬೀಸಿ
ನೆಮ್ಮದಿಯ ಕೊರಲಿರಿದು ಕೊಲ್ಲುತ್ತಾನೆ.
ತಾಗಿದರೆ ಬಾಣ ನುಡಿಸಿದರೆ ಪುಂಗಿ
ಜಗವೆ ತೂಗುತ ಹೆಡೆಯನಾಡಿಸುವನು

ಹೂವಾಗಿ ಮುಳ್ಳಾಗಿ ಶರವಾಗಿ ವರವಾಗಿ
ಕಣ್ಣಾಗಿ ಮಣ್ಣಾಗಿ ಕೈಗೆ ಬಾರದ ಕಾಮರೂಪಿಯಾಗಿ
ಹೊಂಚು ಮಾಡಿ ಸಂಚು ಮಾಡಿ
ಪ್ರೀತಿ ಪ್ರೇಮ ಪ್ರಣಯ ತ್ಯಾಗಗಳ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ
ಹಾವಳಿ ಮಾಡಿ
ಸಾವಿರ ಸಮರ ದೀಪಾವಳಿಗಳಿಗೆ
ದಾರಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.
ಪ್ರಳಯ ಪಲ್ಲವದಲ್ಲೂ ಉಳಿದು
ಮೃದ್ವಸ್ಥಿ ಹೃದಯದಾಳದೊಳಗಿಳಿದು
ಬಲವೂರಿ 'ತಳವೂರಿ ಒಳಗಿಂದೊಳಗೇ
ಟೊಳ್ಳು ಮಾಡಿ ತಾ ಬಲಿತು ಬೆಳೆದು
ತನ್ನ ಸಾಹಸ ಕತೆಯ ಫೈಲುಗಳ
ಪ್ರೇತ ಸಾಕ್ಷಿಯಲಿ ಮುಂದುವರೆಯುವ
ನಮ್ಮೊಳಗಿನವನಾರು
ಇವನಾರು ? - ಚೀರುತ್ತದೆ ಮನಸು
ಒಡೆದು ಜಿಡಿಯುತ್ತದೆ ಕನಸು.

ನೆಹರೂ ಎಂದರೆ ಭಾರತ

ಕಾಶ್ಮೀರದಿಂದ ಕನ್ಯಾಕುಮಾರಿಯ
ವರೆಗೆ ಹರಿವ ಚೇತನದ
ಎಲ್ಲೆಗಳ ಗುರುತಿಸುವ ಕೆಲಸ
ನಡೆಯುವುದು ನಿರಂತರ.
ಉದ್ದಂಡ ದಂಡ ಬಾಹುಗಳು
ಚಾಚಿದರೆ ಹಿಮಾಚಲ ಕಾಂಚನ ಗಂಗಾ
ಕುಬ್ಜವಾಗುತ್ತವೆ.

ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಮೂಡಿದ
ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರರೆ ಹಗಲು ರಾತ್ರಿಗಳು
ಹರಿಯುತ್ತವೆ -
ಕೋಟಿ ಕೋಟಿ ಜೀವಧಾರೆಗಳು
ಸೆರೆಬಿದ್ದು ಹೊತ್ತಿ ಉರಿದ
ಹೋಮ ಕುಂಡದೊಳಗಿಂದಲೇ
ಎದ್ದರಳಿ ನಲುಗದ
ಅರಳು ಕೆಂಪುಗಳಲ್ಲಿ
ಮಡಲಿರಿಯುತ್ತವೆ ಶ್ರೀಗಂಧ
ಚಂದನದ ಬಳ್ಳಿಗಳು
ಗಾಂಧಿ ನೆಹರೂ ಜೋಡಿ ಕಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ
ಒಂದು ಉದುರಿ ಮಣ್ಣಾದರೂ
ಮತ್ತೊಂದು ಹಣ್ಣಾಗಿ
ಬೀಜವಾಗಿ ಚಿಗುರಿ ಒಡೆದು
ಬೇರಿಳಿದು
ಯೋಜನಯೋಜನದಾಚೆಗೂ
ಶತಶತಮಾನಗಳವರೆಗೂ ಹಬ್ಬಿದೆ.

ದಿಕ್ಕೆಟ್ಟ ಭಾರತಕೆ ದಡವ ಕಾಣಿಸಲು
ಜಾಣನಾವಿಕನಾದ
ನೆಲವೂರಲಾಗದ ಹೆಜ್ಜೆಗಳಿಗೂ
ಭರವಸೆಗಳ ನಿಚ್ಚಣಿಕೆಯೇರಿಸಿ
ಯಕ್ಷಲೋಕಗಳ
ಬಣ್ಣಬೆಳಕುಗಳ

ಕನಸ ನೂಡಿಸಿಯೇ ನಿಲಿಸಿದ್ದಾನೆ
ಉಳಿಸಿ ನೆಲಕಚ್ಚದೆ

ಮಲಗಿದ್ದ ದೈತ್ಯವಿಚಾರಗಳ
ಬಡಿದೆಬ್ಬಿಸಿ ಹೊರಟಿದ್ದೇS
ಹೊರಗೆ ಸಂಚಲನ
ಜಗದಗಲವೂ ಅದರ ಅನುರಣನ

ಸತ್ತು ಸಮಾಧಿಯಾಗಿದ್ದ
ಆಸೆಗಳು ಪುಟಿದೆದ್ದು
ನೆಹರು ನೆಹರು ಎಂಬ
ಕರ್ಣಧಾರಕೆ ತೆಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು
ಕಾಯುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ
ಹಾಲು ಹಳ್ಳಗಳಲ್ಲಿ ಮೀಯುವುದಕ್ಕೆ
ಕ್ಷಿತಿಜದಾಚೆಯ ಮಹಲು
ಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವುದಕ್ಕೆ
ಅಂತರಿಕ್ಷಯಾನದಲಿ ಸಂಚರಿಸಲಿಕ್ಕೆ !

ತನ್ನಿಂದ ಮುಗಿಯದ ಕನಸುಗಳ
ಮಕ್ಕಳು ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳ ಮಡಿಲಿಗೊಪ್ಪಿಸಿ
ನೆನಪು ನೆರಳಿನ ಕೊಡೆಯಾಗಿ
ನಮ್ಮೊಡನೆ ಬದುಕಿ ಸಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ದೈತ್ಯ ವಟವೃಕ್ಷವಾಗಿ ಬಿಳಲು ಬಿಡಿಸಿ
ಆ ಸೇತು ಹಿಮಾಚಲವ ತಬ್ಬಿದ್ದಾನೆ.
ಇಲ್ಲಿರುವುದೆಲ್ಲ ಇವನದೇ
ಇರುವುದೆಲ್ಲವೂ ಇವನೇ

ಇವ ನುಸಿರು ತಂಗಾಳಿ
ನೆತ್ತರಿವನದು ಪುಣ್ಯ ತೀರ್ಥ
ಇವನೊಡಲು ಬಂಗಾರ ಬೆಳೆವ ಭೂಮಿ

ದೇಶದಾಗಸಕ್ಕೆ ಇವನೆ ಕಣ್ಣು
ಇವನಿಲ್ಲದ ನೆನಪು ಮಾಯದ ಹುಣ್ಣು.
-ಅದಕ್ಕೇ ಇವನೆಂದರೆ ಭಾರತ
ಭಾರತವೆಂದರೆ ಇವನು!!

ಕವಿಗೆ

ಕುಪ್ಪಳಿಯ ಮೈ ತುಂಬ
ಪುಲಕ ಚಿಲಕರಿಸಿತ್ತು
ನಿದ್ದೆ ಅಲಸಿಕೆಯೊದ್ದು
ಹೊಗರೆದ್ದು ಹೊಸವರುಷ
ಹರುಷಹಾಡಿತ್ತು
ಉದಯ ರವಿಕವಿ ಪ್ರತಿಭೆ
ಪರುಷ ಸ್ಪರ್ಷಕ್ಕೆ
ಅಣು ಅಣುವೂ ಅರಳಿತ್ತು
ಬಂಗಾರ ಕಾವ್ಯವಾಗಿ

ಕವಿ ಮನೆಯ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಯಲ್ಲೂ
ಮಧುರ ಮಂಜುಳ ಗಾನದನುರಣನ
ಮತ್ತೆ ಮರಳಿ ಬಂದಿತ್ತಿಲ್ಲಿ ಕೊಳಲಗಾನ
ಪಿಸುದನಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿ ಬಂದಿತು
''ಜೇನಾಗುವ ಬಾ'' ಎಂದು
ನಲ್ಲೆಗೆ ಆಹ್ವಾನ.
ಕನಸಿನ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಪಯಣಿಸಲು
ಹೊಸ್ತಿಲಂಚಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಕರೆಯಿತು
ಕಾಮನ ಬಿಲ್ಲಯಾನ.

ಸಂಭ್ರಮದ ಸೊಗದ ಹೆಜ್ಜೆಗಳು
ಕುಪ್ಪಳಿಯ ನೆಲದಗಲ ಸುಳಿದಾಗ
ನಕ್ಕವಿಲ್ಲಿಯ ಹೂವು ಮೊಗ್ಗು
ಚಿಮ್ಮಿ ಚೆಲ್ಲಿತು ಹೊರಗೆ
ತಡೆ ಹಿಡಿದ ಸಿಗ್ಗು.

ಕಣ್ಣ ದುರ್ಬೀನಿನೊಳಗೆ
ಕಂಡದ್ದು ದೇವರ ರುಜುವಲ್ಲ
ಶಿಖರ ಕವಿ ರಸಋಷಿಯ
ಭಾವರಾಸದ ಚಿತ್ರ.

ನೆಲಮುಗಿಲಿನಾಳ ವಿಸ್ತಾರಗಳ
ಕಾವ್ಯಗಂಗೆಯ ಪಾತ್ರ.
ಕಟ್ಟಿರುವೆ ಕಾಜಾಣ ಕೋಗಿಲೆಗಳು
ಕದರಡಕೆ ಬದರಡಕೆ ಪಕ್ಷಿ ಕಾಶಿಗಳು
ಅಮರಗೊಂಡಿಹವಿಲ್ಲಿ
ಕವಿಯ ಮಾನಸಕೋಶದಲಿ
ಕಳೆವ ಅಪಾಯವ ದೆಲ್ಲಿ ?

ಕವಿಶೈಲ ಸಿಬ್ಬಲುಗುಡ್ಡ
ಅಬ್ಬಿಯಬ್ಬರವೆಲ್ಲ
ಮೌನ ಸೆರೆಯೊಗೆದು
ಮಾತು ಮೊಲ್ಲೆಯ ಚೆಲ್ಲಿ
ಕವಿ ಕಳೆದ ಕ್ಷಣಗಳದ್ಭುತದ
ರಸಭಾವದಲಿ ಹೊಸೆದ ಕವಿತೆಗಳ
ರಂಗು ರಂಗಿನ ಕನಸುಗಳು ಬಿಡಿಸಿದ
ರಂಗವಲ್ಲಿಗಳೆಷ್ಟೊ
ಮೈಮರೆತು ತೋರಿದವು.
ಗರಿಬಿಚ್ಚಿನಲಿದ ನವಿಲುಗಳ
ಕುಣಿಸಿದವು ತಣಿಸಿದವು.

ತಮ್ಮೆದೆಯ ಗುಹೆಗಳಲಿ
ಕೊರೆದು ಕೆತ್ತಿದ
ನೆನಪಿನ ಶಾಸನಗಳನ್ನೇ ತೆರೆಸಿದವು
ಮುಗಿಲು ಮುದಗೊಂಡು
ನೆಲವು ಹದಗೊಂಡು
ಕವಿಗೆ ಮುಗಿದವು ಕೈಯ್ಯಿ
ಕಾವ್ಯ ಸರಸಿಯಲಿ ತೇಂಕಿ
ನಲಿಯಿತು ಮೈಯ್ಯಿ

ಇಂದೇಕೆ ಈ ಬಾವ

ಇಂದೇಕೆ ಈ ಭಾವ
ಮನದಲ್ಲಿ ಮಧುರಾರಾವ
ಕನಸಲ್ಲಿ ಕಂಡ ಮುಖ
ಕಾಣಬಹುದೇ ಇಂದು
ಹಸಿರಸಿರಿ ಮೈಯಲ್ಲಿ
ಹಿಮಗಿರಿಯ ಮುಡಿಯಲ್ಲಿ
ಅಚ್ಛೋದ ಸರಸಿಗಳ
ಜಲದ ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ
ಮೂಡಿ ಬರಲಿದೆಯೇನೊ
ಮುಗ್ಧ ಮೋಹಕ ಬಿಂಬ
ವನದ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಕುಸುಮಗಳ ರಂಗೋಲಿ
ಮೈ ಮರೆಸಿ ತೇಲಿ ಬರುತಿದೆ ಕೋಗಿಲೆಯ ಲಾಲಿ

ಶಿಸ್ತಿನಲಿ ಸಾಲುಗಟ್ಟಿ ನಿಂತಿರುವ
ಸುಂದರ ಪುಟ್ಟ ಹಕ್ಕಿಗಳ ಕಣ್ಣಲ್ಲೂ
ಆ ಮುಖವ ಕಾಣುವ ಕಾತರ
ಕಂಡವನನಪ್ಪುವ ಆತುರ
ನುಡಿಗೆ ದಕ್ಕದ ನೋಟಕ್ಕೆ ಸಿಗದ
ನೀಲದೇಹನು ಸುಂದರನೇ
ಸೂರ್ಯ ಬೆಳಗನುಟ್ಟು
ಚಂದ್ರ ತಂಪನು ಎದೆಯಲಿಟ್ಟು
ಮಂದ ಹಾಸದಮಿಂಚನು ಹರಿಸಿ
ಕರುಣೆ ಪ್ರೀತಿಗಳ ಮಳೆಯನು ಸುರಿಸಿ
ಕಿಸಲಯ ಕೈಗಳ ಕೋಮಲವೇ

ಕಂಡು ಕಾಣದಾ ಮೊಗದ ನೆನಪಿನಲಿ
ಮನದ ನವಿಲು ನಲಿದಾಡಿ ಕುಣಿಯಿತು
ಭಾವ ಭಾಮೆಯರ ಗೆಜ್ಜೆ ಉಲಿಯಿತು
ಸಪ್ತ ಸ್ವರಗಳೂ ಗೀತವಾಯಿತು.
ಮೂಡಿಬಾ ಮನದೊಲವೆ
ಹರಿದು ಬಾ ರಾಗರಸವೇ.

ಸವಿತಾ ನನ್ನ ಕವಿತಾ

ಸವಿತಾ
ನನ್ನ ಕವಿತಾ
ಕಾಣಲಿಲ್ಲವಲ್ಲೇ ?
ಸದಾ ಜೊತೆಯಾಗಿ
ನನ್ನ ನಿರಂತರ ಉಸಿರಾಗಿ
ಕಣ್ಣಾಗಿ ಕೊರಳಾಗಿ
ಬೆನ್ನಲ್ಲೇ ಬರುವನೆರಳಾಗಿ
ಇದ್ದವಳು
ಈ ಗೆಲ್ಲಿ ಮಂಗ ಮಾಯ !
ಕಂಡೂ ಕಾಣದಂತೆ
ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ
ಕಣ್ಣಮುಚ್ಚಾಲೆಯಾಡಿಸಿ
ಕೈ ಜಾರಿ ಓಡಿ ಕಾಡುತ್ತಾಳೆ
ಪಾತಾಳ ಗುಟ್ಟುಗಳು
ಕುಡಿಯೆದ್ದ ಪುಲಕಗಳು
ಕೊರಳ ಹಂತಕ್ಕೆ ಬಂದರೂ
ಮಾತಾಗದೆ ತೊಡಕಿಕೊಂಡು
ತಣ್ಣಗಾಗುತ್ತವೆ.
ಮಸಳುವ ನೆನಪು
ಚಡಪಡಿಕೆ ಚುಮುಚುಮು
ಕಳವಳದ ಕಾರು ಮೋಡ
ನಡುವೆ ಎಲ್ಲೋ ಒಮ್ಮೆ
ಮಧುರ ಭಾವ
ತೋಡಿ ಕೊಳ್ಳಲು ಎಲ್ಲ
ಇವಳೆ ಇಲ್ಲ
ನನಗೆ ಗೊತ್ತು
ಇವಳು ಇರುವುದಿಲ್ಲ
ಹಂಸತೂಲಿಕಾ ತಲ್ಪಗಳಲ್ಲಿ
ಪ್ರಮದವನದ
ಪ್ರಣಯ ಬಾಹುಗಳಲ್ಲಿ
ಶೃಂಗಾರ ಕ್ರೀಡೆಗಳಲ್ಲಿ
ಅಚ್ಛೋದ ಸರಸಿಗಳಲ್ಲಿ

ಜಲಕ್ರೀಡೆಯಲಿ ಮೈಮರೆವ
ಹಂಸಗಳ ಒಡನಾಟದಲ್ಲಿ
ರಾಮಗಿರಿಯ ಮಣಿ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ
ಯಕ್ಷ ಯಕ್ಷಿಯರ
ವಿರಹ ಗೀತೆಗಳಲ್ಲಿ
ಆಕಾಶ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ
ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರರ ಹೊನ್ನ
ತೇರುಗಳಲ್ಲಿ ಅವಳು
ಓಡಾಡುವುದಿಲ್ಲ
ಕಮಲ ಕೋಗಿಲೆಗಳ
ಗಿಳಿ ಗೊರವಂಕಗಳ ಸ್ನೇಹದಲ್ಲಿ
ಮಾವು ಮಲ್ಲಿಗೆಯ
ಪ್ರಣಯದುತ್ಸವದಲ್ಲಿ
ಮಧು ಮಾಸದ ಹಾಸದಲ್ಲಿ
ಅವಳು ಸುಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ
ಹೆಜ್ಜೆ ಜಾಡುಗಳನ್ನು
ಇಲ್ಲಿ ಈ ನೆಲದಲ್ಲೇ ಹುಡುಕಬೇಕು
ಕೊಳಗೇರಿ ಗುಡಿಸಲುಗಳ
ಕಂಬನಿಯ ಕೊಳಗಳಲ್ಲಿ
ಹೆತ್ತೊಡಲ ಮಾಂಸವನ್ನು
ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಂಚಿನ
ವ್ಯವಹಾರಗಳ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ
ಹಗಲು ಸಂಜೆಗಳಂತರವಿಲ್ಲದೆ
ದುಡಿವ ಜೀವಯಂತ್ರಗಳ
ಹಾದಿ ಬದಿಯ ಅನಾಥ ಶವಯಾತ್ರೆಯ
ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ
ಹತಾಶೆ ನಿರಾಶೆಗಳ ನಿತ್ಯ
ಜಂಜಡಗಳಲ್ಲಿ
ನೆಮ್ಮದಿಯ ಕಳೆದುಕೊಂಡು
ನಿಟ್ಟುಸಿರಬೆಂಕಿಯ
ಬೇಗೆಯಲಿ ಬೇಯುತ್ತ
ಉದುರಿದ ಅಸಂಖ್ಯ ಕಂಬನಿ
ಮುತ್ತುಗಳನಾರಿಸುತ್ತ
ಅಂಡಲೆಯು ತಿರಬಹುದೆ ನನ್ನಕವಿತಾ - ಸವಿತಾ

ಸ್ವತಂತ್ರ ಭಾರತದ ಮಕ್ಕಳು

ಬಯಲನ್ನೇ ಬಟ್ಟೆಯಾಗಿ ಉಟ್ಟ
ನಿಟ್ಟುಸಿರನ್ನು ನೆಮ್ಮಿಕೊಂಡು
ಬತ್ತಿದ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ
ಆಸೆ ಸೋರಿದ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು
ನಿಷ್ಠುರದ ನಿರ್ಮೋಡದಾಕಾಶಕ್ಕೆ
ಹರಿಯ ಬಿಟ್ಟು
ಆರಿದ ಗಂಟಲು ತೇವಕ್ಕೆಂದು
ಹನಿಹನಿಯ ಮಳೆಗೆ
ಮುಸುರುತ್ತೇವೆ.
ಹಗಲಲ್ಲಿ ಮಲಗುತ್ತೇವೆ
ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಕನವರಿಸುತ್ತೇವೆ
ಹಗಲಿಗಿಂತಲೂ ರಾತ್ರಿಗಳನ್ನೇ
ಪ್ರೀತಿಸಿ ಬದುಕುತ್ತೇವೆ.
ಬದುಕುತ್ತಿರುವ
ಬೆತ್ತಲೆತನಕೆ ನಾಚಿ
ಬೆದರುತ್ತೇವೆ
ಬೆಳಗಾದರೆ
ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳು
ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರ ಕರುಣೆಯ
ಕಣ್ಣುಗಲ್ಲಿ ಮುದುಡಿಕೊಂಡು
ಮಾನವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು
ಮರ್ಯಾದೆಯನ್ನು ಕಾಯುವ
ನಾವುsss
ಸ್ವತಂತ್ರ ಭಾರತದ ಮಕ್ಕಳು.
ಉಣ್ಣುವ ಉಡುವ
ಉದ್ಧಾರದ ಕನಸುಗಳನ್ನು
ತುಂಬಿಕೊಂಡೇ
ಹಸಿದು ಕಂಗಾಲಾಗಿದ್ದೇವೆ.
ಬೆತ್ತಲಾಗಿದ್ದೇವೆ.

ಏರುವವರ ಏಣಿಯಾಗಿ
ಚಿರಯೌವ್ವನದ ಬಯಕೆಗೆ
ಕಾಯಕಲ್ಪದ ಕಷಾಯವಾಗಿ
ಸಾವಿನ ಸಂಪುಟಗಳಲ್ಲಿ

ಸೇರಿ ಹೋಗದೆ ಉಳಿದಿದ್ದೇವೆ.
ನಮ್ಮ ನಡೆಸುವ ನಾವಿಕರು
ದಡಕಾಣಿಸುವ ಭರವಸೆಗಳನ್ನು
ಧ್ವನಿ ವರ್ಧಕದೊಳಗೆ
ಬಿತ್ತಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಲಕ್ಷ ಲಕ್ಷ ಯೋಜನೆಗಳ
ನಕ್ಷೆಗಳ ಬಿಡಿಸಿ
ಕೋಟಿ ಕೋಟಿಗಳ ಮಂಜೂರಾತಿಗೆ
ಮುದ್ರೆಯೊತ್ತಿ
ಮುಗಿದ ಸಂತೃಪ್ತಿಯಲಿ
ಎದುರಿಗೆ ಬರುವ
ಹೆಂಡತಿಯ ತುಟಿಯ
ತುಂಟನಗೆಯಲ್ಲಿ
ಕೊಚ್ಚಿ ಹೋಗುವುದೆಲ್ಲೊ
ನೆನಪುಗಳು.

ದೃಷ್ಟಕ್ಕೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡು
ಅದೃಷ್ಟಕ್ಕೆ ಹೊರತಾಗಿ
ಗ್ಯಾಲನ್ ಗಟ್ಟಲೆ ನೀರು ಹರಿದರೂ
ಹರಿಯಲಾರದೆ
ಒಡೆದ ಪಂಪುಗಳಲ್ಲಿ
ಅಲ್ಲೇ ಸೋರಿ
ಮನೆಯ ನಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ
ತೊಟಿಸಲಾರದೆ ಗೊರಗೊರ
ಗಾಳಿಸದ್ದು.
ದಿನದಿನದ ಪಯಣದಲಿ
ಬರುವ ಮರುಗಳಲ್ಲೇ
ಸಿಹಿನೀರ ಬಾವಿಯ ಬಯಸಿ
ಹಾಳು ಬಿದ್ದ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ
ಅರಸುತ್ತ ತುಳಸಿ
ಇಡುವ ಹೆಜ್ಜೆಗಳ ಎಣಿಕೆಯಲಿ
ಸಾಗುತ್ತೇವೆ – ಸ್ವ – ತಂತ್ರಭಾರತದ ಮಕ್ಕಳು.

ಸ್ಥಳಾಂತರ

ಇಂದು ಬೊಂಬಾಯಿ
ನಾಳೆ ಮೈಸೂರು
ನಾಳಿದ್ದು ಮತ್ತೆಲ್ಲೊ ದೂರ ಪಯಣ
ಮುದುರಿದ್ದ ಪದರ
ಬಿಚ್ಚಿ ನೋಡುವಷ್ಟರಲಿ
ಕಿದರಿತ್ತು ಬಿಡಿ ಬಿಡಿಯ
ದಾರ - ದಾರ.
ಊರಿನಿಲ್ಲುವ ನೆಲ
ಕೆಳಗೆ ಸರಿದದ್ದು ಕಂಡು
ಹೊತ್ತು ನೆತ್ತಿಯ ಭಾರ
ಮತ್ತೆಲ್ಲಿಗೋ
ಹರಿದಿತ್ತು ಹೆಜ್ಜೆ
ಮೌನ ಹಾಡಿತು ಗೆಜ್ಜೆ
ಬತ್ತಿ ಬಾಯಾರಿದ ನಾಲಿಗೆಗೆ
ಬಯಕೆಯಾಯಿತು
ಬೆಳ್ಳಿ ತಿಂಗಳ ತೊಟ್ಟು
ಸ್ಥಳಾಂತರದ ಅವಾಂತರದೊಳಗೆ
ಕಳೆದದ್ದು ಎಷ್ಟೊ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲ.
ಒಂದೊಂದು ಸಲ ಬದಲಾದಾಗಲೂ
ಸಾಮಾನು ಸರಂಜಾಮುಗಳನ್ನು
ಸಾಗಿಸುವಾಗಲೆಲ್ಲ
ತೊಟ್ಟಿಲು ಕೊಡೆ ಕುರ್ಚಿ ಚಿತ್ರ-
ಒಂದೊಂದನ್ನೇ
ಮರೆವಿನಟ್ಟದಲಿ ಬಿಟ್ಟು
ಹೊರಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ.
ಮೊದಮೊದಲು ಹೋದಲ್ಲಿ
ನೆರಳು ಬಿಡಿಸಿತ್ತು
ಸಾಲು ಮರಗಳ ಹೆರಳು
ಕೊಂಬೆ ಕೊಂಬೆಯು
ಮುಡಿದಿತ್ತು ದಿಂಡು ಮಲ್ಲಿಗೆ ಅರಳು
ಹಸುರಿತ್ತು ಉಸಿರಿತ್ತು
ಬಣ್ಣ ತುಂಬಿದ ಕನಸು ಬುಗ್ಗೆಯಿತ್ತು.

ನಡೆದ ನೆಲ ಪುಲಕಿಸಿ
ನುಡಿದ ನುಡಿ ಕಿಲಕಿಲಿಸಿ
ಕಚಗುಳಿಸಿ ಗಾಳಿ
ಉತ್ಸಾಹದುಯ್ಯಾಲೆ ತೂಗಿಸಿತ್ತು.
ಸುಗಮವಾಗಿದೆ ದಾರಿ
ನಾನೆ ರಾಜಕುಮಾರಿ
ನನ್ನ ಅಂತ ಃ ಪುರಕೆ ಹಾರಿ
ಬಂದು
ಚುಂಬನದ ಸವಿಗೊಟ್ಟು
ಒಲುಮೆ ಸೇಸೆಯ ನಿಟ್ಟು
ನನ್ನನಾಳುವ ನೆಂದು
ನಾ ಸೊಕ್ಕಿದೆ
ಇನ್ನೇನು ನನ್ನದೆಂದೇ
ನಾ ಬಿಚ್ಚಿದೆ ನನ್ನ ಬಿಡಾರ
ದಾಖಲಾಗಿಸಿದೆ ವಿಳಾಸ
ಗೂಟ ಹೊಡೆದು
ಫೋಟೋ ಏರಿಸಿ
ಅಡುಗೆಗೆ ಹೊಂಚಿ
ಮೂಟೆ ಬಿಚ್ಚಿ
ಊಟವಾಗುವುದನ್ನೇ
ಕಾದು ಕುಳಿತೆ
ಹೊರಗೆ ಬಾಗಿಲ ಸದ್ದು,
ಬರುವರಾರದು ಒಳಗೆ !
ಒಡಲ ಬಳ್ಳಿಯ ತುಂಬ
ಪುಲಕದೊಲುಮೆಯ ಅರಳು
ಹಬ್ಬಿ ಹಾಸಿತು ಮನಸು
ಬಾನಿನುದ್ದಗಲಕ್ಕೆ
ಇವನೆ ರಾಜಕುಮಾರ
ಪಿಸುನುಡಿದಿತ್ತು ಕನಸು.
ಇದ್ದಲ್ಲೆ ಇರುವ
ಇದ್ದು ಬೇರಿಳಿವ ಖುಷಿ
ಖುಷಿಯ ಕೊರಲಿರಿವ
ಗುಮ್ಮ ಭೀತಿ

ಎದೆಯೊಳಗೆ ಕೊರೆದಿತ್ತು
ಸುರಂಗಗಳ
ಹೊಗಿಸಿತ್ತು ಪ್ರೇತ ಪಿಶಾಚಿಗಳ
ಇದ್ದುದಿದ್ದಂತೆ ಎದ್ದೋಡಿದೆ
ಕಂಪು ಸೊಂಪುಗಳ ಕನಸಲ್ಲಿ
ಸಮಾಧಿ ನಾನಾದೆ.
ಮತ್ತೆ ಹೊರಟಿತ್ತು ನನ್ನ
ಬಯಲು ಸವಾರಿ
ಬೆಂಕಿ ದಾರಿಗಳು
ಕೆಂಡ ಕಡಲುಗಳು
ಹುತ್ತ ಬೆಟ್ಟಗಳು
ಕ್ರೂರ ಕಾಡುಗಳು
ದಾಟ ಹೋದರೆ ದೊರೆಯಬಹುದು
ಸ್ವರ್ಗ ದೂರು.
ಕಾಸು ಬೇಕಿಲ್ಲ
ಸುಲಭದಲಿ ದೊರೆಯುವುದಂತೆ
ಕಜ್ಜಾಯ ಕಡಲೆ
ಹೊನ್ನು ಉಗುಳುವುದಂತೆ- ನೆಲ
ಹೂವು ಹಾರುವುದಂತೆ
ಹಕ್ಕಿಯಂತೆ
ಮರ ಮಾತಾಡುವುದಂತೆ
ನದಿ ನಡೆಯುವುದಂತೆ
ಎಲ್ಲ ಉಂಟಂತಿಲ್ಲಿ
ಊರಿಗೆ ಹೆಸರಿಲ್ಲವಂತೆ!
ಇಲ್ಲಾದರೂ ಇನ್ನಾದರೂ
ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಲಿ
ಬದಲಾಗುವ ವಿಳಾಸಗಳ
ಬೆನ್ನು ಮುರಿದು ಇರುವೆನೆಂದು
ಕನವರಿಸುವಾಗ
ಎದೆಯ ಹಕ್ಕಿ ಹಗೆಯು ಉಕ್ಕಿ
ಚೀರಿತ್ತು-
ಆ ಊರು ಸೇರುವೆಯೆಂತು ?

ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಹೆದ್ದಾರಿ

ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಹೆದ್ದಾರಿಗಳಲ್ಲಿ
ಅಪಘಾತಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತವೆ.
ಕಾರಣ
ಅವು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಹೆದ್ದಾರಿಗಳು
ಪ್ರಪಂಚದ ಹೊರೆಯನ್ನೆಲ್ಲ
ಬೆನ್ನು ಹೊತ್ತ ದೈತ್ಯ ಲಾರಿಗಳು
ಹಿಂದು ಮುಂದುಗಳನ್ನು
ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ
ಲಾರಿ ಚಾಲಕರ ತಮಾಶೆ ಥ್ರಿಲ್ಲು
ಗಳ ಮುಂದೆ
ಬಡಪಾಯಿಗಳ ಪ್ರಾಣ
ಯಾವ ಲೆಕ್ಕ
ಪಾಪ ! ಬಡಪಾಯಿ
ಚಾಲಕರೂ ಚಾಲಕ ವಿಧಿಯ
ಕೈಯ್ಯ ಗೊಂಬೆಗಳು
ಸಾಯಿಸುತ್ತಾ ಸಾಯುತ್ತಾ
ಸರಕನ್ನಷ್ಟೂ ಉಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಕವಿಗೋಷ್ಠಿ ಮತ್ತು ಗೆಳೆಯ

ಕವಿಗೋಷ್ಠಿಗೆ ಕರೆದ ಗೆಳೆಯ
ಪ್ರೀತಿ ಸ್ನೇಹದ ಹುಡುಗ
ನಗೆ ಮೊಗದ ತುಡುಗ
ಮಾತಿನಲಿ ಖುಲ್ಲಂ ಖುಲ್ಲ ಕಪಟವಿಲ್ಲ
ಸ್ನೇಹದಾಹ್ವಾನ ಆತುರದ ಪಯಣ
ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತವಳ ಕಣ್‌ತುಂಬ
ಕನಸುಗಳ ನಕ್ಷತ್ರ ಹೊಳಪು
ಸ್ನೇಹ ಮುಖಿಗಳ ನೆನಪು ಕಚಗುಳಿ
ಸಾಗಿ ಸವೆದ ದಾರಿ ಮರೆತ ಪರಿವೆ
ಜಗ್ಗನೆ ಜೋಲಿ ಹೊಡೆದು ನಿಂತಾಗ
ನಿಲ್ದಾಣದರಿವಿನ ಬೆಳಕು
ಕವಿಗೆಳೆಯನ ನಗೆ ಬಲ್ಬುಗಳು
ಪಕ್ಕನುರಿದಂತೆ ಭಾಸ.
ಅಡುಗೆ ಮನೆಯಿಂದಲೇ ಮಂದ ಹಾಸದ
ಕಂಪಿನ ಮತ್ತು ತುತ್ತು.
ಹಸಿದ ಮನಕೆ ದಣಿದ ಒಡಲಿಗೆ
ಹಿತವೋ ಹಿತ.
ತಟ್ಟೆಯಲಿ ಅವಲಕ್ಕಿಯೊಗ್ಗರಣೆ
ಜೊತೆಗಸ್ತು ಮೊಸರಿನಭಿಷೇಕ
ರುಚಿಯ ಹೆಚ್ಚಿಸಲಿಕ್ಕೆ
ಸ್ನೇಹದುಪ್ಪಿನ ಕಾಯಿ, ಸವಿಬೆರೆತ ಕಾಫಿ.

ಹೊತ್ತು ಕಳೆದಂತೆ ಗೋಷ್ಠಿ ಮುಗಿದಂತೆ
ಕವಿತೆಗಳು ಕುಣಿದಂತೆ
ಬೇಸರದ ಮುಳ್ಳಿ ನಾಟ
ಪರಕೀಯ ಭಾವದ ಹೆಡೆಯ ನೆರಳು
ಸರಿದು ಸಾಗಿದಷ್ಟೂ ಬಳಿಗೆ
ದೂರ ಸರಿದಂತೆ ಸುಳಿವ ಕಣ್ಣುಗಳು.

ಬೆಚ್ಚನೆಯ ಹಿತ
ಹಾ ತೊರೆದಷ್ಟೂ ಕೊರೆವ
ಮಂಜಿನ ಸ್ಪರ್ಶ.

ಗುಜುಗುಜಿಸಿ ಭಟ್ಟಂಗಿಯಾಡುವ
ಕೀಟಲಿಸುವ ಸಲುಗೆಯಣಕದಲಿ
ಮೈಮರೆವ
ಪುಟಿವ ಸ್ನೇಹ ಬಾಹುಗಳೊಳಗೆ
ಬಂಧಿಸುವ ಗುಂಪು ಗದ್ದಲ
ಸಂಭ್ರಮದ ಸಂತೆಯಲಿ
ಮಂದಿ ಮಂದಿಯ ಸಂದುಗಳಲ್ಲಿ
ಸುಳಿದಾಡಿದಾಗ
'ನಾನೊಂದು ನಡುಗಡ್ಡೆ
ನನ್ನ ತಲುಪದ ಬಣ್ಣಗಳ
ಸ್ಪೃಷ್ಯದಲಿ ಅಸ್ಪೃಷ್ಯಳಂತೆ
ಶಬ್ದದಲಿ ನಿಶ್ಯಬ್ದದಂತೆ'
ಅಡಗಿ ಕುಳಿತ ಅರಿವು ನೋವು ಚಿಲುಮೆ.
ಮುಖಾಮುಖಿಯಾದಾಗ
ಮಂದಸ್ಮಿತದಲ್ಲಿ ಜಾರಿದ
ಮಾತುಗಳ ವಂಚಿಸುವ
ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಮೆತ್ತನೆಯ ದನಿಯಲ್ಲಿ
ಕಿಲಿಕಿಲಿಸಿ ಬೀಸಿದ ತಂಗಾಳಿಯಲ್ಲೂ
ಬಿಕ್ಕುವಾಯಾಸ
ಗೂಡು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟಾಗ
ಬಿಚ್ಚಿದ ಉತ್ಸಾಹದ ಗರಿ ಕಡಿದು
ಮರಳಿ ಸೇರಲು ಗೂಡು ಎದೆಯ ತವಕ.

ಇವಳು ಅವಳೇ ಏನು ?

ಇವಳು ಅವಳೇ ಏನು ?
ಪುಟ್ಟ ಕಿರಿಗೆಯಲಿ
ನಾಗ ಮುರಿಗೆಯಲಿ
ನಾಗೋಲಿ ಹಸೆ
ಹೂ ಚೆಂಡುಗಳನಾಡಿದವಳು
ಚಿಮ್ಮಿ ಚೆಲ್ಲುವ ಚೆಲುವು
ಗಲ್ಲದಲಿ ಕೆದರುತ್ತ
ತುಂಟ ಕಣ್ಣನಲುರಿವ
ತಣ್ಣನೆಯ ಬೆಳಕಿನ
ಬೃಂದಾವನವ ರಚಿಸಿ
ನನ್ನ ಬಾಳಿನ ತುಂಬ ಕವಿತೆಗಳ
ಬರೆಯುತ್ತ ಸಪ್ತವರ್ಣದ ಕನಸುಗಳಲ್ಲಿ
ತೂಗಿ ಜೋಗುಳ ಹಾಡಿ
ತನ್ನಾಯುವನ್ನೂ ನನ್ನಾಯುವಿಗೆ
ಕೊಡುವೆನೆಂದು ಕುಕಿಲಿರಿದವಳು
ಇವಳು ಅವಳೇ ಏನು ?

ನೆನಪುಗಳು ಹೊರಳಿ
ಕಿಚ್ಚು ಹೊತ್ತಿ ಉರಿಯುತ್ತದೆ
ಬಾನಿಗೂ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ
ಮಂಕು ಬಡಿಯುವುದುಂಟು
ನೀಲಿ ಪಡಸಾಲೆಯಲಿ
ಮಲಗಿ ಮಲಗಿ ಸೂರ್ಯನೂ
ಸವೆ ಸವೆದು ಕರಗುವುದುಂಟು.

ಹೂಮುಡಿವ ಮರ ಬಳ್ಳಿ
ನೋವಿನುರಿಯಲಿ ಉರಿದು
ಬೂದಿ ಬೆಂಗಾಡು.
ಈ ಇವಳು ಮಾತ್ರ
ಯಾವ ಲೋಕದ ಅಮರರತ್ವವನು

ಕಸಿದು ತಂದಿಹಳು
ಐವತ್ತೊ ಅರವತ್ತೋ...
ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸಿಗದ ಪ್ರಾಯ !
ಕಾಲ ಕಾಲು ಸೋತರೂ ಕರಗುವುದಿಲ್ಲ
ಹೊಸತು ಹೊಸತಾಗಿ ಪುಟಿವ
ಚೆಲುವು ಬಾಡುವುದಿಲ್ಲ.
ಅಗೆದಗೆದು ಮೊಗೆದು
ಬೀಸಿ ಬಿತ್ತುವ ಬೀಜಗಳೆಲ್ಲಕ್ಕೂ
ಸುಗ್ಗಿಯ ಹಿಗ್ಗು.
'ಗಂಧವತೀ ಫಲವತೀ'!
ಸಪ್ತಪದಿಯೊಳಗೆ ಜೊತೆ
ಜೊತೆಯಾಗಿ ನಡೆದು ಬಂದವಳು
ನಾ ನಡೆದು ದಣಿದು
ಹೆಜ್ಜೆ ನಿಂತರು ಹೆಜ್ಜೆ ನಿಲ್ಲದ
ಪಯಣದಲಿ ಸಾಗುವಳು ಮುಂದೆ.
ನನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ
ಸಂಜೆ ಇಳಿಯಿತು.
ಇರುಳು ಕವಿಯಿತು
ತೆರೆಗಟ್ಟಿದ ಮೈಯೊಳಗೆ
ಸಾವಿರ ಶಿಶಿರಗಳು ಬಿರಿದು
ಹೆಪ್ಪುಗಟ್ಟಿತು ಜೀವ
ನಳನಳಿಸಿ ನಿತ್ಯವಸಂತದಲಿ
ನಿಂತ ಅವಳ ನೋಟ
ಯಾವ ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲೋ
ದಕ್ಕಿಸಿ ಕೊಟ್ಟ ಸ್ನೇಹದ ಕೂಟ
ಅಜ್ಞಾತ ಗವಿಯಾಳದಿಂದ
ಫಕ್ಕನುರಿದು ಬೆಳಕಾದಾಗ
"ನಕ್ಕವು ನಕ್ಷತ್ರ ಮಲ್ಲಿಗೆ
ಒಡೆದವು ಒಲವಿನ ಚಿಲುಮೆಗಳು
ಬೀಸಿತ್ತು ಗಂಧ ಮಾದನಗಿರಿಯಿಂದ
ತಂಪು ತಂಗಾಳಿ"

ಮುದುಕಿ ಮತ್ತು ಸಮರ

ಮಂಜು ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಸಂಜೆ ಸೂರ್ಯನ
ಕೆಂಪು ಬೆಳಕಲ್ಲಿ ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ
ಮೂರು ಮೂವತ್ತು ವಸಂತಗಳ
ಮುದುಕಿ ನಡುಗುವ ಕೈಗಳನು
ಚೆಲ್ಲಿ ಹುಡುಕುತ್ತಾಳೆ
ಬೂದಿ ಮರಳಿನ ರಾಶಿಗಳಲ್ಲಿ
ತನ್ನ ದುರ್ಬೀನು ದೃಷ್ಟಿಗೆ
ಸಿಗುವ ಜೀವ ಕಣಗಳಿಗೆ ಕಾತರಿಸಿ
ಕೊಲ್ಲಿಯ ಗಲ್ಲಿ ಗಲ್ಲಿಗಳಲ್ಲೂ
ಗಸ್ತು ಹೊಡೆಯುತ್ತಾಳೆ
ಬಡ ಬಡಿಸುತ್ತಾಳೆ

'ಯಾವ ಪುರುಷಾರ್ಥಕ್ಕೋ
ಯಾರ ದೈತ್ಯ ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕೋ'
ನನ್ನೆದೆಯ ಕುಡಿಗಳಿಗೆ ಕಿಚ್ಚು ಬಿತ್ತು.
ನನ್ನ ಜೀವದ ಕಣ್ಣು ನನ್ನಾಸೆ ಗೋಪುರ
ಸಾವಿಗಾಯಿತು ಇಂದು ಸವಿಯ ತುತ್ತು.
ಹಾಲುಗೆನ್ನೆಯ ಹುಡುಗ
ಮಾಸಿರಲಿಲ್ಲ ನಾ ಕೊಟ್ಟ ಮುತ್ತು.
ಕೆಂಪು ಗುಲಾಬಿಗಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವ
ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ರಸ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ಸುಳಿದಾಡುವ
ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಹೂ ಹಸಿರುಗಳೊಡನೆ
ಒಡನಾಡುವ ಈ ಮುದ್ದು ಕಂದನಿಗೆ
ಆಕಾಶದಗಲದ ಹೃದಯ
ತುಂಬಿ ಕೊಂಡಿದ್ದ ಕನಸುಗಳನ್ನು
ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಷ್ಟು ; ತೀರಿ ಹೋಗದಷ್ಟು
ಬಂಗಾರ ಭವಿಷ್ಯದ ಕಲ್ಪನೆಯ ಕುದುರೆಯೇರಿ
ಹೊರಟದ್ದ ಯಕ್ಷ ಲೋಕದ ಕನ್ನೆಯರಸಿ
ಆದರೆಲ್ಲಿಂದಲೋ ಬಂದ
ಕ್ಷಿಪಣಿಗಳು ಷೆಲ್ಲುಗಳು

ನಂಜು ನೋವಿನ ಗಂಗೆಯನ್ನೇ ಉಕ್ಕಿಸಿತ್ತು.
ಸಾವಿರದ ಸರದಾರನೆಂದು ನಂಬಿದ್ದ
ನನ್ನನಪ್ಪಳಿಸಿತ್ತು ಕ್ಷಿಪಣಿಗೂ ಮೀರಿದ ಚೀತ್ಕಾರ.
ಸಮರ ಚದುರಂಗದಲಿ
ತೀರ ಕಾಣದೆ ಹಣ್ಣಾಗದೆ
ಸಾವಿನಗುರಿಯ ಪಾರಾಗದೆ
ಚಡಪಡಿಸಿದ ಮಿಲಿಯ
ಮಿಲಿಯ ಕಾಯಿಗಳ ನಡುವೆ
ಹುಡುಕಲೆಲ್ಲಿದೆ
ನನ್ನ ಕಣ್ಣ ಬೆಳಕು.
ನೆಲದ ಋಣ ತೀರುವ
ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ನಿಂತವಳ
ಸಂಜೀವಿನಿ.
ಬರಿ ಬೆಂಕಿ ಹೊಗೆ ಮೋಡ
ರಪರಪನೆ ರೆಕ್ಕೆ ಬಡಿದು
ಉಡಿದು ಬಿದ್ದ ಬಡ ಗುಬ್ಬಿ
ಮರಿಗಳು ರಾಶಿ ರಾಶಿ!
ಮೂಕ ಸಾಕ್ಷಿಯಾ ಗುಳಿದ
ಮುದುಕಿಯೆದೆ ಗುಹೆಯೊಳಗೆ
ಗವ್ವೆನ್ನುವ ಕಾಳಗಪ್ಪಿನ ಮಂಜು
ಟೊಂಗೆ ಟೊಂಗೆಯ ಕೊರಳಲ್ಲಿ
ಘೂಕ ಗಾನ
ಸುಗ್ಗಿಯ ಹಿಗ್ಗಿನಲಿ ನಡೆದಿತ್ತು
ಪ್ರೇತಗಳ ಭೂತಗಳ ರಕ್ತ ಪಾನ.
ಸಾವು ನೋವಿನ ಸಂತೆಯಲಿ
ಮುದುಕಿ ಹೊರಟಿದ್ದಾಳೆ
ಹುಡುಕುತ್ತ ಹುಡುಕುತ್ತ
ಶಾಂತಿ ಪಾರಿವಾಳ.

ಶ್ರದ್ಧಾಂಜಲಿ

(ಡಾ ॥ ಅನುಪಮಾ ನಿರಂಜನ ಅವರ ನೆನಪಿಗೆ)

ಹಿರಿಯಕ್ಕ ಸಿರಿಯಕ್ಕ
ಇಂದೇಕೆ ಅವನ ಒಳಗಾಗಿಸಿದೆ ?
ಹತ್ತಾರು ವರುಷಗಳು
ಹೆಜ್ಜೆ ಕದಲದೆ ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕಿದ್ದೆ
ಮೆಟ್ಟಿ ಹೊರಗೆಲ್ಲೊ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದೆ
ಸಾಕಾಯಿತೇ ನಕ್ಕ
ಇಷ್ಟು ಬೇಗದಲಿ ನಮ್ಮ ನಗಲಿ
ಸಾಗಿ ನಡೆದು ಬಿಟ್ಟೆ ಬಂದವನ ಹಿಂದೆ

ನಿನ್ನ ಹೆಜ್ಜೆಗಳ ನಿಶಾನೆಯೇರಿ
ನಡೆದಂತೆ ಹಿಂದೆ
ಬೆರಗು ದಿಗ್ಭ್ರಮೆ ಬದುಕು
ಮುಗುಳೊಡೆದ ಕ್ಷಣಗಳಲಿ
ಮೂರು ಲೋಕದ ಕನಸು
ಕೈ ಚಾಚಿದರೆ ಬೇಕೆಂದೆ,
ನಕ್ಷತ್ರ ಹೂಗಳಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ
ಚಂದ್ರ ನಂದಾ ದೀಪ
ಬೆಟ್ಟಿದೆದೆ ಛಲದಲ್ಲಿ
ರಟ್ಟೆಯಾ ಬಲದಲ್ಲಿ
ಬೇರು ನೆಲಕಿದ್ದರೂ
ಬಯಕೆ ಬಳ್ಳಿಯನೆತ್ತಿ
ಮುಗಿಲಲ್ಲಿ ಅಲರಿಸಿದೆ.

ಸುಡುವ ಬೆಂಕಿಯ ನಡುವೆ
ಬಾಡದೆಯೆ ಕುಸುಮಿಸಿದೆ
ಅವಿತದನಿಗಳ ಜಾಡಿನಲಿ
ಮುಂದೆ ನಡೆದೆ
ಮುಳ್ಳು ಜಡಿದ ರಸ್ತೆಗಳಲ್ಲೂ
ಇಣುಕಿ ಹದಮಣ್ಣು ಮೆದು ಮಣ್ಣು
ಕಂಡಲ್ಲಿ ಕೆತ್ತಿ ಬಿಡಿಸಿದೆ
ಹಳಿಯುಳಿಕೆಗಳ ಚಿತ್ತಾರ.
ಅಡುಗೆ ಮನೆ ಅಂತಃಪುರದ

ಸರಳುಗಳ ಸಂದುಗಳಲ್ಲಿ
ಕಟ್ಟಿದ ಕೊಳಿಗೆ ಹೇಸರಿಸಿ ಹೇವರಿಸಿ
ಬಯಲತಾಜಾಗಾಳಿ ತಂಗಿಯರಿಗೆ
ಬರಲೆಂದು ಇರಲೆಂದು
ಕತೆ ಕಟ್ಟಿದೆ ಮನ ಮುಟ್ಟಿದೆ.
ಸ್ಮೃತಿ ಯ ಗೋರಿಗಳಲ್ಲಿ
ಹಿಮದ ಹೂವಾಗುಳಿಯದೆ
ಅರಳುತ್ತ ಬೆಳೆಯುತ್ತ
ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೌಗಂಧಿಕೆಯ
ಗಂಧ ಮಂಜರಿಗಳನು
ಹಂದರದಿ ಹಬ್ಬಿಸಿದೆ.
ಹೆಜ್ಜೆಗಳಿಗೂ ಹೆದರಿ
ನಿರಾಸೆಯ ಕಾರ್ಮೋಡಗಳನ್ನು
ತುಂಬಿಕೊಂಡವರ
ಕೊಳೆಗೇರಿ ಕೊಂಪೆಗಳಲ್ಲಿ
ಮಿಡುಕುವ ಭಾವದೆಳೆಗಳ
ನೆಳೆದೇ ಕಲೆಯ ಬಲೆಗಳ ಹೆಣೆದೆ.
'ಸ್ತ್ರೀ ಮುಕ್ತಿ, ಸಮಪಾಲು ಸಮಬಾಳು
ಘೋಷದನುರಣನದಲ್ಲಿ
ಅಪ್ಪಳಿಸಿ ಕೇಳಿದ್ದು ನಿನ್ನ ದನಿ ಮೊಳಗು.
ಹೆರುವ ಹೊರುವ ದುಡಿವ
ಗಡಿಯಾರದ ಮುಳ್ಳುಗಳ ಜೊತೆ
ಗಾಣ ಸುತ್ತುವ ನಮ್ಮ ಗುಲಾಮತನದ
ಸಂಕೋಲೆಗಳೆಸೆದು
ಅಳಿಸಲಾಗದ ಹೆಜ್ಜೆ ಬೇರುಗಳ ನೆಟ್ಟೆ
ನಿನ್ನ ಬದುಕಿನ ಹಕ್ಕಿ ಮುಡಿ ತುಂಬ
ಹಾರ ತುರಾಯಿ ಕೀರ್ತಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳ
ಬಣ್ಣ ಗರಿಗಳ ಮುಡಿಸಿ ತೊಡಿಸಿ
ನೀನೊಂದು ಕತೆಯಾದೆ
ಸಾವಿನ ಸೆಣಸಾಟದಲ್ಲಿ ಸೋತರೂ
ಸೋಲದ ಮಹಾಕಾವ್ಯವಾದೆ
ನಿನ್ನ ತಂಗಿಯರ ಹತಾಶೆ ಗೂಡುಗಳಲ್ಲಿ
ನಂದದುರಿವ ನಂದಾದೀಪವಾದೆ

ಸಾಮರಸ್ಯದ ಚಿಂತೆಯಲ್ಲಿ

ಸರಸ ಜನನ ವಿರಸ ಮರಣ
ಸಮರಸವೇ ಜೀವನಾ
ಗೋರಿಯಾಯ್ತು ಭಾವನಾ
ಮುರಿದ ಮುಗಿಲು
ಸಿಡಿದ ಕಡಲು
ಮುತ್ತಿ ಮುಸುಕಿದ ನಕ್ಷತ್ರ ಲೋಕದಲ್ಲಿ
ಉರಿದೊಡೆದ ಕ್ರಾಂತಿ ಗೀತೆ
ನಿದ್ದೆಗೆ ಬಿದ್ದ ಕೃಷ್ಣನೆದ್ದು
ಹಾಡಲಿಲ್ಲ ಶಾಂತಿ ಗೀತೆ
ನಕ್ಕು ನಲಿದು ಸ್ನೇಹಗಣಿತದಲಿ
ಹೆಣೆದಿದ್ದ ಸಾವಿರಾರು
ಹೂ ಬಣ್ಣಗಳೇನಾದುವೋ!
ರೇಶಿಮೆಯ ಮೆದು ವೆದೆಯು
ಕುದಿವ ಕುಲುಮೆ
ಮರಳು ಗಾಡಾಯ್ತಿಲ್ಲಿ ನಲುಮೆ ಒಲುಮೆ
ಭಾವ ಬಿಸುಪನು ಅಗಿವ
ಸಾವು ಮಂಜಿನ ಬೆಟ್ಟ
ಅಡ್ಡಗೋಡೆಗಳೆದ್ದು ಎದೆ ಮೀರಿ ಬೆಳೆದು
ಆಪ್ತತೆಯ ಕೊರಳಿರಿದು
ಕನಸುಗೊಂಡು ಕಟ್ಟಿದ್ದ
ರಾಮರಾಜ್ಯದೆದೆಯಾಳದಿಂದ
ಹೊಮ್ಮಿ ಹೊಗರೆದಿದ್ದೆ
ಸಾವು ಸೂತಕ ಗಂಧ

ನಗುವ ನಂದನಕಿಷ್ಟು ಕಿಚ್ಚು ಹಚ್ಚಿ
ಖಾಂಡವದ ಕತೆಗಳನು
ಮತ್ತೆ ರಚಿಸಿ
ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಶಕ್ತಿ ಶೂಲವಾಗಿಸಿ
ಚಪ್ಪಾಳೆ ಮದ್ದಳೆಗಳ ಹಿಮ್ಮೇಳಕ್ಕೆ
ಹಿರಿಹಿರಿದು ಹಿಗ್ಗುವ ಸ್ವಾರ್ಥ ರಾಕ್ಷಸ ನೆರಳು
ಯಾವ ಟೊಂಗೆಯ ಕೆಳಗೆ

ಹೇಳು ಕನಸೇ !
ಕೋಟಿ ಎದೆಗುಡಿಗಳಲಿ
ಉರಿವ ದೀಪಗಳೆಷ್ಟೋ
ನಂದಿ ನರಕವಾಯಿತು ಬಾಳು.
ಸಾವು ಸುತ್ತಿಗೆಯೇಟು
ಮಸಣ ಮಹಾಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ
ಕೋಗಿಲೆಯ ದನಿ ಇಲ್ಲ
ದನಿಯಲ್ಲಿ ಇಂಪಿಲ್ಲ
ಹೆಜ್ಜೆಯಲಿಗತಿ ಇಲ್ಲ
ಗತಿಗೆ ಸ್ವರ ಸಂಗತಿಯಿಲ್ಲ.
ಯಮುನೆಯಾಯ್ತು ಕಾಲಕೂಟ
ತುಳುಸಿಯೆಲ್ಲ ಮುಳ್ಳುಕಂಟಿ
ಕೃಷ್ಣ ಕೊಳಲು ಕಹಳೆಯಾಯ್ತು
ಖಡ್ಗ ಖಣಿಲು ಗಾತವಾಯ್ತು
ದ್ವೇಷಹೊತ್ತಿ ಸ್ನೇಹಬತ್ತಿ
ಅಮ್ಮನೆದೆಗೆ ನೂರು ಚೂರಿ
ಕೆಂಪು ಕೆಸರು ಬಾನದಾರಿ.
ಬೆಳ್ಳಿಬೆಳಕು ಮಿಂಚುಚಳಕು
ಕನಸುಕೈಗೂ ಸೊನ್ನೆಯಾಗಿ
ಮರಳು ಗಾಡೆ ಮುಂದೆ ಇರಲು
ಮಲ್ಲೆಕಂಪು ಎಲ್ಲಿದೆ ?
ಭಾವಬೆಸುಗೆಯಾಸೆ ಹೊತ್ತ
ಕವಿತೆಗೆಲ್ಲಿ ಗೆಲುವಿದೆ?

ಕಾಡದಿರು

ಕಾಡದಿರು ಮನದನ್ನ
ಭಾವಶೂನ್ಯದ ಬದುಕು
ಬಣ್ಣಗಳು ಕಳೆದು
ಮೌನರಾಗ-ವಿರಾಗದಲಿ
ನಿಂತ ಬಾಹುಬಲಿ ನಾನು.

ಎಂದೆಂದೂ ಕೊಟ್ಟ
ಮುತ್ತುಗಳ ಮತ್ತು ಸೋರಿ
ಕವಿದ ಕನಸುಗಳು ಜಾರಿ
ಸವಿಯಳಿದು ವಿಷವುಳಿದು
ಸಾವಿನಂಚಿಗೆ ಸರಿದ ಸಂಜೆ ನಾನು.

ಮೈಯರಳಿ ಮನವರಳಿ
ಕೊಂಬೆ ಕೊಂಬೆಯ ತುಂಬಿ ಬಂದ
ವಸಂತನಿಗೀಗ ಶಿಶಿರ ಪ್ರಾಯ
ಹೇಳಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆಂದೂ ವಿದಾಯ
ಗ್ರೀಷ್ಮ ಸ್ನೇಹದ ಬಯಕೆಯಲಿ ನಿಂತ
ಹಿಮದ ಬೊಂಬೆ ನಾನು.

ಸದ್ದಡಗಿ ಶವವಾಗಿ
ಅರ್ಥಕಳೆದ ವ್ಯರ್ಥ ಕವಿತೆಯಾಗಿ
ಗಂಧ ಕಳೆದ ಮಂದಾರ ನಾನಾಗಿ
ನನ್ನಲ್ಲೇ ನಾ ಕರಗಿ ನಾಸ್ತಿಯಾಗುವ
ತತ್ವವೇ ನಾನು !

ಬಯಸಿ ಬರಲೇನುಂಟು
ಕೊಡಲು ಮನದನ್ನ ?
ಕೊಡಲಿಷ್ಟೆ ಉಳಿದಿದೆ
ಅಸ್ವಸ್ಥ ಮನಸಿದೆ
ನೋವು ನರಳಾಟಗಳ
ನೈವೇದ್ಯ ವಿಲ್ಲಿದೆ.

ನಾ ಬರುವ ದಾರಿಯಲಿ

ಸದ್ದಡಗಿ ಸತ್ತ ಹಗಲಿನಬ್ಬರ ಬೊಬ್ಬೆ
ಸಂಜೆ ತಂಪಿನ ಕಂಪು
ಬುವಿಯ ಪರಿವರಣ
ಗಾಳಿಯಲೆಯಲೆಯೊಳಗೆ
ದಿಗ್ವಿಜಯದುನ್ಮಾದ
-ಗೀತದನುರಣನ

ಹೆಜ್ಜೆ ಹೆಜ್ಜೆಯೊಳಗೊಂದೊಂದು
ಹೂವರಳಿ ತೇಲುವ ಕನಸು
ಗಾಳಿ ಕುದುರೆಯನೇರಿ
ವೈಹಾಳಿಗೆಳೆಸಿತು ಮನಸು
ಬಾಡು ಮುಖಗಳ ಹಿಂದೆ
ಮುಗ್ಧ ಮುದಗಳ ಕೇಕೆ

ಚಿಕ್ಕಿ ಚಂದ್ರರ ಬೆಳಕು
ನೂರು ಕಥೆಗಳ ಥಳಕು
ಮುತ್ತಿ ಮುಸುಕಿದ
ಕರಿಯ ಸೆರಗಿನ ತುಂಬ
ಮಾತು ಮೀರಿದ ಗುಟ್ಟುಗಳ
ಬೆಚ್ಚನೆಯ ಹಿತ.

ನಡೆದಂತೆ ನಡುವೆ
ಅರಿಯದ ಮೂಲೆಗಳಿಂದ
ಜಗ್ಗನೆ ಸಿಡಿದು ಬಿಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವ
ಕಿರಣಗಳು ಕೈ ಬೀಸಿ ಕರೆಯುತ್ತವೆ,
'ನಾಳೆ' ಚಿಂತೆಗಳಳಿದ
ಮಂದಾರ ಮಕರಂದ ಲೋಕಕ್ಕೆ
ನವ ಜೀವ ಭಾವಕ್ಕೆ
ನವ ಶೃತಿಯ ರಾಗಕ್ಕೆ,
' ಬಾ ಬಾರ ಬಾರೆಂದು
ಸನ್ನೆಯಲಿ ಉಲಿಯುತ್ತವೆ.

ವೃತ್ತದೊಳಗೆ

ಕಿಟಕಿ ಬಾಗಿಲಿಲ್ಲದ ಚಕ್ರ ವೃತ್ತದ ಒಳಗೆ
ಚಡಪಡಿಸಿ ಏಕಾಕಿ ಬಂದಿನಾನು.
ಕತ್ತಲುಬ್ಬರದೊಳಗೆ ಕರಗುವ ಬೆಳಕು
ಕಣ್ಣಿಗಷ್ಟು ಕತ್ತಲು ಮೆತ್ತಿ
ಅಂಗುಲಂಗುಲ ಅಳತೆ ಹಾದಿಗಳನ್ನೂ
ತಡಕುವ ತುಡಿತಗಳ ತಿವಿತ
ವೃತ್ತದ ಗೋಡೆಗಷ್ಟು ಕಿವಿಗೊಟ್ಟು
ಅಸ್ಪಷ್ಟ ಹೆಜ್ಜೆಗಳ ಲೆಕ್ಕವಿಡುತ್ತ್ಯಾ
ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟಾಗ ಕಂಡದ್ದು
ನನ್ನ ಬಳಸಿದ ನಿರ್ವಾತ ವೃತ್ತ
ತೆವಳುತ್ತಿದ್ದ ನಾನು ಬೆಳೆದು
ಎತ್ತರವಾದರೆ ಈ ವೃತ್ತದ
ಸುತ್ತಳತೆ ಮೀರಿ ಹಿಡಿವ ನಂಬಿಕೆಯ
ಕೊಕ್ಕೆಗೇ ಜೋತು ಬಿದ್ದೆ.
ತೆವಳಿದೆ
ಅಂಬೆಗಾಲಿಟ್ಟೆ
ಅಂಬೆಗಾಲನು ಬಿಟ್ಟು
ಕಾಲ ಮೇಲೆ ನಿಂತು ನಡೆದೆ

ಕಂಡ ಕಂಡದ್ದೆಲ್ಲ ಉಂಡ
ಶೈಶವ - ಬಾಲ್ಯಗಳು ಜಾರಿ
ಮಲಗಿ - ಎದ್ದ
ನನ್ನೊಳಗಿಂದ ಹೊರಟ ಹೊಗರು
ಸ್ಮೃತಿಯ ಮರೆಸಿತ್ತು.
ಕಣ್ಣು ನಾಲಗೆ ದೇಹ
ಅಸ್ವಸ್ಥ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲು
ದೂಡಿ ನಡೆಸಿತು ಮುಂದೆ
ಅಗೆದ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳ ಸಂಭೋಗಕ್ಕೆ
ತೊದಲಿ ಸಾಗಿದ ಹೆಜ್ಜೆಗೆ
ರೆಕ್ಕೆ ಮೂಡಿ ಹಾರ ಬಯಸಿ
ಹಾರಿ ಹಾರಿ ಹ್ಯಾರಿ - ಏರಿ

ವೃತ್ತದೆಲ್ಲೆಯ ಸುತ್ತ ಸುತ್ತಿ -
ಸುತ್ತಿ ಗಿರಕಿ ಹೊಡೆದು
ಹೊರಟ ಹಾದಿಗೇ ಹೊರಳಿ
ಸಿಡಿ ಮಿಡಿಸಿ
ವೃತ್ತದೊಂದಿಗೇ ಉರುಳುರುಳಿ
ಬಂಡೆಗಪ್ಪಳಿಸಿ
ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳ ಬಯಸಿದರೆ
ನಾನೆ ತಲೆ ಕೆಳಗು - ಕೆಳಗೂ೬

ಮುಂದೆ ಕದಲದ ವೃತ್ತ
ನಿಟ್ಟುಸಿರಿನಿರಿತ
ಹಲ್ಲಿಯಾಗಿ ಅಂಟಿಕೊಂಡ ದೇಹಕ್ಕೆ
ತುರುಚಿ ಗಿಡದ ಸೋಂಕು.
ಕೈ ಬಿಟ್ಟರೆ ಸಾಕು ಸಾವಿರ ಹೋಳು !
ತೋಳಿನೊಂದಾ ಸರೆಯ ಆಸೆಯಲಿ
ಅರಚಿದೆ
ಸಿಡಿಲಾಗಿ ಸೀಳಿದೆ
ಅಸಹಾಯಕತೆಯ ಆಕ್ರಮಣಕ್ಕೆ
ಕಂಬನಿಯ ಜಲಪಾತವೂ
ಬಾವಿಯಾಳದ ಬೆಂಕಿಗೆ
ಕುದಿದು ಆವಿಯಾಯ್ತು.
ಅಂಟಿಕೊಂಡ ತೊಟ್ಟಲ್ಲೇ ಕಾಯಿ ಹಣ್ಣು
ಇದ್ದಲ್ಲೇ ಬಿದ್ದು ಬೀಗುವ ಗೊಬ್ಬರ.
ನನ್ನ ಬಳಸಿದ ವೃತ್ತವೇ
ನನ್ನ ಸಮಾಧಿಗೆ ಶ್ರೀಕಾರ.

ನಗರದಲ್ಲಿ ಬೆಳಗು

ತಾರ ಸಪ್ತಮದಲ್ಲಿ
ಸ್ವರನ್ನು ಕರೆದಾಗ
ಬಿಸಿ ಕಾಫಿ ಕಪ್ಪುಗಳು
ಟಣಟಣಿಸಿ ಕುಣಿದಾಗ
ಹೋಟಲುಗಳ ಹೊಸ್ತಿಲಲ್ಲಿ
ಸರದಿ ಸಾಲಿನ ಗಿರಾಕಿಗಳು
ಹನುಮ ಬಾಲವಾದಾಗ
ನಗರದಲಿ ಬೆಳಗಾಗುವುದು.

ಕಪ್ಪು ಕಂಬಳಿಯೊಳಗಿಂದ
ಹೊರಗೆ ನುಸುಳುವ ಸೂರ್ಯ
ಮೂಡಲದ ಮಡುವಿನಲಿ
ಮುಳುಗೆದ್ದು ಮೈ ತೊಳೆದು
ಮೊದ್ದು ನಿದ್ದೆಯಲಿ ಮಲಗಿದ್ದ
ಮಂಪರಲಿ ಮೈಮರೆತ
ಜಗವ ತಟ್ಟಿ ಜೀವರಸ
ಸಿಂಪಡಿಸಿದಾಗ
ನಗರದಲಿ ಬೆಳಗಾಗುವುದು.

ರಸ್ತೆಗಳ ಮೈ ತುಂಬ
ಬಸ್ಸು ಆಟೋ ಲಾರಿ ಸೈಕಲ್ಲು ಮೋಟಾರು
ಸರಿದಾಡಿ ಹರಿದಾಡಿ
ಹಾರನ್ನು ಸ್ವರನ್ನು
ಸಪ್ಪಳದ ತಾಳಕ್ಕೆ
ದಿನದ ಬದುಕಿನ ಹಾಡು
ಮೂಡಿ ನುಡಿಯುವುದಾಗ
ನಗರದಲಿ ಬೆಳಗಾಗುವುದು.

ಆತುರವೆ ಗಡಿಬಿಡಿಯಾಗಿ
ಸ್ಪುಟ್ನಿಕ್ಕು ವೇಗದಲ್ಲಿ
ಹೆಜ್ಜೆಗಳು ಸಾಗಿದಾಗ
ನಗರ ಬೆಳಗಿನಲೊಂದು
ಕನಸೂ ಕೆರಳುವುದಿಲ್ಲ
ಅರಳುವುದಿಲ್ಲ.
ದುಂಬಿಯ ಪುಗೆಯಾಟದ

ಸೊಗಸುಗಳು
ಬಿರಿದ ಬಣ್ಣಗಳೆದೆಯ
ಕಂಪುಗಳು
ಬಳ್ಳಿ ಗಿಡ ಮುಡಿಯಲ್ಲಿ
ಮೊಗ್ಗಿಟ್ಟ ಹಿಗ್ಗುಗಳು
ಹಸಿರ ಮೈತುಂಬ ಮೊಳೆತ
ಸೊಂಪುಗಳು
ದಡಗುಟ್ಟಿ ದುಡಿವ
ಯಂತ್ರ ಜೀವನ ಮಧ್ಯೆ
ಬರಿಯ ಕಾಡಬೆಳ್ದಿಂಗಳು.
ಹಾಳು ಹಂಪೆಯ ಕಂಗಳು

ಹೆಜ್ಜೆಯೋಟದ ರಭಸ
ನಾಳೆ ನಾಳೆಯ ಚಿಂತೆ
ಗಲಿಬಿಲಿಯ ಬರಿ ಸಂತೆ
ಬೆಟ್ಟದಲೆಗಳ ನಡುವೆ
ದಂಡೆ ಕಡಲನು ಮುಟ್ಟಿ
ನೀಲಿ ಮುಗಿಲೊಳಗಿರುವ
ಚಕ್ರಾರ ಕನಸುಗಳ
ಹಿಡಿದೆಳೆದು ಭೂಮಿಯಲಿ
ನೆಡಲು ನಡೆದಿರುವಾಗ
ನೆನ್ನೆಯಂತೆಯೆ ಇಂದು
ನಗರದಲಿ ಬೆಳಗು.

ನೆನ್ನೆ ನಾಳೆಗಳೆಲ್ಲ
ಇಂದಿನೊಡಲಿನ ರೂಪ
ಒಳಗಿನಾಳದಲೆಲ್ಲ
ಅನ್ನ ಹಣದುರಿ ತಾಪ
ಭಾವ ಸಲಿಲದ ಗಂಗೆ ಬತ್ತಿದಾಗ
ಶೂನ್ಯದೆದೆ ಬಾನು ಬಿಚ್ಚಿದಾಗ
'ನಾನು' 'ನನ್ನದು' ಎಂಬ
ಹಮ್ಮು ಬಲೆಯಲಿ ನನ್ನ ನಾನೇ ಮರೆತಾಗ
ನನ್ನ ನಗರದಲಿ ಬೆಳಗಾಗುವುದು

ಶಕುಂತಲೆಯ ಸ್ವಗತ

ಅಮ್ಮ ಅಪ್ಸರೆಯಾದರೇನಂತೆ
ಬದುಕುವುದನ್ನು ಕಲಿಸಲಿಲ್ಲ
ಕಲಿಯುವ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನೂ ಉಳಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಸಣ್ಣದುಂಬಿಗೆ ಸಿಲುಕದವಳು
ರಾಜದುಂಬಿಯ ಬಲೆಗೆ ಬಿದ್ದದ್ದು
ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.
ನನ್ನ ಹರಣವಾದ ಹರಿಣ
ಕರುಳ ಬಳ್ಳಿಯಂತೆ ಬೆಸೆದು ಕೊಂಡಿದ್ದ
ಬಳ್ಳಿ 'ವನ ಜ್ಯೋತ್ಸ್ನ'ಯ ಪ್ರೀತಿ
ಕಣ್ಣಾಗಿ ಕಾಯುವ ಜೀವ ಸಖಿಯರ ಸ್ನೇಹ
ಗಳ ಮರೆತೇಕೆ
ಈಮುಳ್ಳಿಗೇ ಮುತ್ತು ಕೊಟ್ಟೆ?

ಥಳಕು ಬೆಳಕಿನ ಬೇಟೆಗಾರ
ಕಾಣದಂತೆ ಮರೆಸಿದ್ದ ಬಿಲ್ಲು ಬತ್ತಳಿಕೆ ಬಾಣಗಳ
ಮರೆತು ಪ್ರೀತಿ ಸೊದೆ ಸವಿಗೊಲಿದು
ಜಾರಿ ಬಿದ್ದೆ.
ಬಳ್ಳಿ ಹೂವು ಬಾನು ಕಾನು
ಮುಗಿಲು ಹಗಲು ಗಿರಿಯು ದರಿಯು
ಚಿಕ್ಕಿ ಚಂದ್ರ ಬೆಳಕು ಆಟ
ಆಟ - ಅಂತ
ಕಾಮ ಯಜ್ಞಕೆ 'ಹವಿ'ಯಾದೆ.

ಹೂವಿನ ನೋವಿಗೆ ನರಳಿದೆ ನುಲಿದೆ
ಜೀವ ಹಿಂಸೆಗೆ ಸೋತು ಸೊರಗಿದೆ
ಜೀವ ಜೀವಕೂ ಸ್ನೇಹ ಕೊಟ್ಟವಳು
ಸ್ನೇಹವಂಚನೆಗೆ ಬಲಿಯಾದೆ.
ನಗರ ನಾಗರಿಕ ನಯವಂಚನೆಯ
ಗಂಧವಾದರೂ ಸೋಂಕಲಿಲ್ಲ
ಕಣ್ಣಸೋಟಗಳು ಪ್ರೇಮ ಬೇಟಗಳು
ಕಥೆಯಗುಟ್ಟನು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ.

ಪ್ರಾಯದಾಸೆಗಳ ಬಿಗಿದು ಭರಣಿಯಲಿ
ಸರ್ಪಕಾವಲಿನಲ್ಲಿ ಕಾದು ನಿಂತವಳು
ಮೋಹ ಮಾಟಗಳ ಹುಚ್ಚು ರಭಸಕೆ
ಇದ್ದುದೆಲ್ಲವನು ಚೆಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟೆ
ಉಕ್ಕು ಪ್ರಾಯದ ಸೊಂಪು ಸುಗ್ಗಿಯನು
ನೆಚ್ಚಿ ಮೆಚ್ಚಿನಾ ಮೇಯ ಬಿಟ್ಟೆ.

ಜನುಮಜನುಮದ ನಂಟು ಗಂಟೆಂದು
ಬೀಗಿ ಬೊಗಳೆಯಾಡಿದ್ದನ್ನು
ನಂಬಿ ನನ್ನಂತರಂಗವನೆ ತೆರೆದು ಕೊಟ್ಟೆ
ಕಾವಲಿಲ್ಲದ ಪ್ರಾಯ ಕೋಟೆಗೆ ಲಗ್ಗೆ ಇಟ್ಟಾಗಲೂ
ಕಣ್ವ ಪ್ರೀತಿಯ ಕವಚ ನೆನೆಯಲಿಲ್ಲ.

ಉಕ್ಕು ಇಳಿದು ಸೊಕ್ಕು ಮುರಿದು
ಮೊದಲ ಮಳೆಗೆ ಹದಗೊಂಡು
ಪುಲಕರಿಸಿದ ಎದೆಯೊಳಗೆ
ನೆನಪು ಮುಳ್ಳೊಂದು ಚಿಟುಕಾಡಿತು
ವನದೇವಿ ಭೂದೇವಿ
ಬುವಿ ಬಾನು ನಕ್ಷತ್ರ ಮುಗಿಲ ಸಾಲು -
ಪ್ರಣಯ ಪರಿಣಯಕಿರಲು ಸಾಕ್ಷಿ
ಅರಸನಂತಃಪುರದಿ
ಮಾನ ಭಂಗಿತಳಾಗಿ
ನಿಂತರೂ ನಿಲಲಿಲ್ಲ ಸಾಕ್ಷಿ.

ರಾಣಿಯಾಗುವ ಕನಸಿನಲಿ
ಕತೆ ಕಟ್ಟಿ ಕಣ್ಣ ಕುಡಿ ಮಿಂಚುಗಳ
ಬಲೆ ಬೀಸಿ ಸೆಳೆವವಳು ಮಾಯಾವಿನಿ
ನಾ ಕಂಡೆನಿಲ್ಲವಳ ವಂಚಕೀ ವನಿತೆ'
-ದೂರಿ ಧರ್ಮದ ಕೊಲೆಗಾರನವನು
ನುಡಿಯ ಖಡ್ಗದಲಿರಿದು
ನನ್ನಾಸೆ ರೆಕ್ಕೆಯ ಕಡಿದು
ನನ್ನ ಬದುಕಿನ ಸೂರ್ಯನ

ಕಣ್ಣನ್ನೇ ತಿವಿದುಕೊಂದ.
ನಿಟ್ಟುಸಿರಿಗಿಲ್ಲ ಎಲ್ಲೆ
ನಾನನಾಥೆ ನನಗಾರು ದಿಕ್ಕು?
- ಚೀರುವಂತರ್ದನಿಗೆ
ಸೋಲಬಾರದು ಸಾಯಬಾರದು.

ವಿರಹ ಬೇಗೆಯಲಿ ಬೇಯಲಾಗದೆ
ಕಮಲ ತಲ್ಪದಲಿ ಮಲಗಿ ಶ್ರೀ ಗಂಧವಲಿ ನಲುಗಿ
ಹಿಮದ ಸರಸಿಯಲಿ ಮುಳುಗೇಳುತಿದ್ದ
ಮುಗ್ಧ ಶಕುಂತಲೆಯಲ್ಲವೀಗ.
ನನ್ನೊಳಗೆ ಕುಡಿಯೊಡೆದ
ಕುಲದೀಪಕನಿಗೆ ಅವನದೇ ಹೆಸರಿಟ್ಟು
ನನ್ನದೇ ಉಸಿರು ಕೊಟ್ಟು
ಅವನ ಅಸಲೀತನದ ಬಣ್ಣ
ಬಯಲು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.
ಅವನೆದೆಯ ತುಂಬ ನನ್ನ
ಪ್ರತಿ ಬಿಂಬಗಳ ಕೆತ್ತುತ್ತೇನೆ.

ಕುಬ್ಜೆ

ಮಣ್ಣು ಮುಸುಕಿನ ಮೂಲೆ
ತೇಲಿ ತೆವಳುವ ಹುಳು
ಬೆಳ್ಳಿ ಬಂಗಾರ ಕನಸುಗಳ
ಬಳ್ಳಿ ಮೋಡ
ನೆಲದ ಪದರದಾಚೆಗೆ
ಹಬ್ಬಿರುವ ಕಿಟಕಿಯಾಕಾಶ
ಏರಲಿರುವುದೊಂದೇ ಬಯಕೆ ಏಣಿ.

ಕೋಟಿ ಹುಟ್ಟನು ದಾಟಿ
ಬೆನ್ನಲ್ಲೇ ಬಂದ ನಿಟ್ಟುಸಿರು
ಹೊಳೆವ ಸೂರ್ಯನ ಮೋರೆ
ಪರಚಿ ಬತ್ತಲಾದ ಕತ್ತಲಿನ
ಬಂದಿಯಾದೆ.

ಕೀವು ಗಟ್ಟಿದ ಬಾವು
ಕುತಕುತನೆ ಕುದಿವ ಮನಸು
ಬೆನ್ನಲ್ಲೇ ಗುದ್ದುವ ಭೂತ
ಒತ್ತಿ ಹಿಡಿದಿದೆ ಉಸಿರು
ಚಕ್ರಸಾಗದು ಮುಂದೆ
ಬರಿಯ ಕೆಸರು
ಉಪ್ಪು ನೀರಿನ ಕುಂಟೆ
ಕಡಲಾಗಿ ಕೊಚ್ಚಿದೆ
ನಗೆಯ ಹಡಗು
ಈಜಿದಡ ಸೇರಬೇಕು
ಸೋತ ಕೈಕಾಲುಗಳ ಬಡಿದು
ಬಡಿದು ದಡ ಸೇರುವ
ಕನಸಿಗೂ ಭೀತಿ ನೆರಳು.
ಉರಿಯನುಂಡರು ಸುಡದೆ
ಉಸಿರಾಟ ಲೀಲೆಯಲಿ
ಉಳಿದಿತ್ತು ಹೇಗೋ
ಕರುಳ ಬಳ್ಳಿ
ಕೊರೆವ ಆಸೆಯ ಕೀಟ
ಅಂಗುಲಂಗುಲ ಏಳಿದು

ಮಣ್ಣ ಪದರವು ತಪ್ಪಿ
ಕೆಳಗೆ ಬಿತ್ತು.

ಗಗನ ಚುಂಬನಕಾಗಿ
ಸ್ಪರ್ಧೆಯಾಟದಲೀಗ
ದೊರತದ್ದು ಬಹುಮಾನ
ಗಾಳಿ ಮಣ್ಣು
ಅಸ್ವಸ್ಥ ಚಿತ್ತ
ಹುಣ್ಣ ಕಣ್ಣಿನ ಮೈಯ್ಯಿ
ಹೆಜ್ಜೆ ಇಡಲೆಡೆಯಿಲ್ಲ
ಗಾಳಿ ಹಡಗಿನ ಪಯಣ
ಅಂಡಲೆವದಣವು
ಅಂಕಿಯಿಲ್ಲದ ಸೊನ್ನೆ
ಇಂದಿಲ್ಲ ಮುಂದಿಲ್ಲ
ಇಲ್ಲ ನೆನ್ನೆ.

ಹುಟ್ಟು ಹಾಕಲು ಬೇಕು
ತಾಕತ್ತು ಲೇಹ
ಶಾಪಗ್ರಸ್ತ ಕುಬ್ಜೆ
ಬೆನ್ನಲೆದ್ದಿದೆ ಹುತ್ತ.
ಸಾಲದ್ದಕೆ ಜೊತೆಗೆ ಗಂಧ
ತೇಯುವ ಕರ್ಮ.
ಗಂಧ ತೇಯುತ್ತ ತೇಯುತ್ತಲೇ
ಬಾಳಿನಲಿ ಗಂಧ ಕ್ಷಾಮ
ಕೃಷ್ಣ ಭರವಸೆಯೊಂದೆ ಊರುಗೋಲು

ಯುಗ ಯುಗದ ಒಡಲಲ್ಲಿ
ಬೆರೆತ ನಿಟ್ಟುಸಿರಲ್ಲಿ
ಯಾಚನೆಯ ಮೊರೆಗೆ

ಕರಗಿ ಕೃಷ್ಣ
ತೊನಲಾಗಿ – ಬೆಳಕಾಗಿ
ಕರುಣೆಯೇ ಕಡಲಾಗಿ
ತೆಳವ ಮನಸದರಮನೆಗೆ
ಒಲಿದು ಬರಲಿ
ಕುಬ್ಜತೆಯ ಕಳೆವುದಕೆ ನಲಿದು ಬರಲಿ

ನಾನು ಮತ್ತು ಬಸ್ ಸ್ಟಾಪು

ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಬಿಸಿಲ ಝಳ
ಹೆಜ್ಜೆ ಇಟ್ಟರೆ ಸಾಕು
ಕೆಂಡ ತುಳಿದ ಅನುಭವ
ಎದೆಯೊಳಗೆ ಕೆನ್ನಾಲಗೆಯ ಕುಲುಮೆ
ಗಜಿಬಿಜಿಸಿ ಆತುರದಿ
ಜನ ಸಮುದ್ರವ ದಾಟಿಕೊಂಡು
ಹೇಗೋ ಸೇರಿದೆ ಬಸ್ ಸ್ಟಾಪು
ಒಂದರ ಮೇಲೊಂದು ಬಸ್ಸು
ಸರದಿ ಸಾಲಿನಂತೆ ಸಾಗಿದರೂ
ನನ್ನ ಬಸ್ಸು ಮಾತ್ರ ಬರಲಿಲ್ಲ.
ಆದರೂ ಕಾಯಲೇ ಬೇಕು.
ಕಾಯುವ ಬೇಸರಕ್ಕೆ
ಮೈ ಪರಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಬಯಕೆ
ಸರ್ಕರಾ ಮಾದಂತೆ ಕಣ್ಣು ತಿರುಗಿಸಿದೆ
ಮನದಲ್ಲೇ ಅಡ್ಡಾಡಿದೆ.
ಥಟ್ಟನೊಂದು ಮುಖ ಎದುರಿಗೆ!
'ಹಲೋ .... ಇಲ್ಲಿ ನಾನು
ನೆನೆಪಿಲ್ಲವೇನೇ ?
ಹೆಸರು ಕುಂತಿ ನಿನ್ನ ಗೆಳತಿ
ಈಗಲಾದರೂ ನೆನಪಾಯಿತೇ ?'

– ಒಂದೇ ಸಮನೆ
ಮಾತಿನ ಜಲಪಾತ!
ನೆನಪಿದ್ದರೂ ನೆನಪಾಗದ ಮುಖ
ನನ್ನುತ್ತರಕ್ಕೆ ಕಾಯದೆಯೇ
ಮಾತು ಮುಗ್ಗರಿಸದೆ
ಮುಂದೆ ಸಾಗಿತ್ತು
ಮದುವೆಯಾಯಿತೇನೆ ?
ನಿನ್ನ ಆರೋಮಿಯೋ ಏನಾದ ?
– ಮುಸಿ ಮುಸಿನಕ್ಕು ಕೀಟಲಿಸಿದಳು.

ಮಾತಲ್ಲಿ ಪೋಲಿತನದ ವಾಸನೆ
ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಬಿರಿದಿತ್ತು ತುಂಟನಗೆ
ಮಾತು ಮಾತಾಡುತ್ತಲೇ
ಕೆದರಿದಳು ಕಂತೆ ಪುರಾಣ
ಜೂ ಆಲಜಿ ಕ್ಲಾಸಿಗೆ ಚಕ್ಕರ್ ಹೊಡೆದದ್ದು
ಸಿನಿಮಾಗೆ ಹೋಗಿದ್ದು
ರಾತ್ರಿ ಬಸ್ಸಿಗೆ ಕಾದಿದ್ದಾಗ
ಕಾಲ್ ಗರ್ಲ್ಸ್ ಎಂದು ಕರೆದು
ನಮ್ಮ ರೇಟು ಕೇಳಿದ್ದು
ಕಾಲೇಜಿನ ಕಕ್ಕಸು ಗೋಡೆಗಳ
ಮೇಲೆಲ್ಲ ಹಮೀದಾ ಮತ್ತು
ಐಯ್ಯಾಂಗಾರಿಯ ಮದುವೆ
ಆಹ್ವಾನ ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ಅಂಟಿಸಿದ್ದು
ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮೇಷ್ಟರನ್ನು ಉಬ್ಬಿಸಿ ಕುಣಿಸಿದ್ದು
ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲರಾದ ಪಂಕಜಾಕ್ಷಿಯ
ಪ್ರಣಯ ಕತೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದು
ಪರಮೇಶಿಯ ಜೊತೆ ಪರಾರಿಯಾದದ್ದು
ಅಳುವ ಹುಡುಗಿಯ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಯಾದದ್ದು
- ಎಷ್ಟೊಂದು ಸುದ್ದಿಗಳು
ಸುದ್ದಿಗಳು ಸತ್ಯವಾದರೂ
ತನ್ನ ಸುದ್ದಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ
ತಾನೆಲ್ಲೋ ಆಳದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದ್ದಳು
ಅಕ್ಷರಕ್ಷರದಲ್ಲಿಯೂ ಬೊಗಳೆತನದ
ವಾಸನೆಯ ಘಾಟು ಗುಪ್ಪೆಂದು ಹೊರಟಿತ್ತು
ಕಣ್ಣೆತ್ತಿ ಅವಳ ಮೊಗದಲ್ಲಿ ನೆಟ್ಟು ನೋಡಿದೆ
ಅವಳ ನಗುವಿನ ರೇಖೆಯ ಒಳಗೆ
ಕಂಡದ್ದು ಕತ್ತಲೆಯ ಗಂಭೀರ ಪ್ರಪಾತ.
ನೆನಪುಗಳ ಗರಿ ಬಿಚ್ಚಿಕೊಂಡು
ನಿಲ್ಲುವಷ್ಟರಲಿ ನನ್ನ ಬಸ್ ಬಂತೆನಿಸಿ
ನೋಡದೆಯೆ ನುಗ್ಗಿದೆ
ನೂಕು ನುಗ್ಗುಲಲಿ ಹೆಗಲ ಮುರಿದುಕೊಂಡು
ಇಳಿದಾಗ

ಬರಿಯ ಕತ್ತಲೆ ಕಾಡು
ದಾರಿಗಳೆ ಇರಲಿಲ್ಲವೆನಿಸಿತು
ಬ್ಲೋ ಕಳೆದ ಬ್ಲಾಡರಿನಂತೆ
ಹತಾಶಳಾಗಿ
ಗುರುತಿಲ್ಲದ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ
ಜನವಿಲ್ಲದ ಜಾಗಗಳಲ್ಲಿ
ರಾಬಿನ್‌ಸನ್ ಕ್ರೂಸೋನಂತೆ
ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಒಬ್ಬಂಟಿಯಾಗಿ
ಅಲೆದೆ ಅಂಡಲೆದೆ
ಹಗಲಿಗಾಗಿ ಹೆಗಲಿಗಾಗಿ
ಕಾಯುತ್ತ ಯುಗ ಯುಗಳನ್ನೇ
ಕಳೆದೆ.

ಅವರೆಲ್ಲ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ

ಹೆಣ್ಣಾಗುವುದೆಂದರೇನೆ ಭಯ !
ಅವರೆಲ್ಲ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ -
ಅವಳಿಗೆ ತಲೆಯಿಲ್ಲ
ಯೋಚಿಸಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ
ಮೈಯೊಳಗೆ ಕಸುವಿಲ್ಲ
ದುಡಿಯಲಾಗದ ದಂಡ.
ಆದಕ್ಕೆಂದೇ ಅವಳಿಗೊಂದು
ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ
ಅಲ್ಲಿ ಅವಳೇ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಞೆ.
ಅದೇ ಅವಳ ಅಡುಗೆ ಮನೆ
ಊದು ಕೊಳವೆ ಸೌಟು
ಒಲೆ ಕೊಳದಪ್ಪಲೆ
ಜೇರಿಗೆ ಸಾಸಿವೆ ಡಬ್ಬಗಳ
ಜಗತ್ತಿನ ಒಡನಾಟದಲ್ಲಿ
ಬೆಳಗು ಸಂಜೆ ರಾತ್ರಿಗಳನ್ನು
ಕನವರಿಸುತ್ತ ಬದುಕುವುದೇ
ಅವಳ ಬದುಕು.

ಬಿತ್ತಿದ ಬೀಜಕ್ಕೆ ನೆಲವಾಗಿ
ಸುಂದರ ಹೂವುಗಳನ್ನು
ಅರಳಿಸುತ್ತಾ ಹಣ್ಣಾಗಿಸುತ್ತ
ಮತ್ತೆ ಬೀಜ ಮಾಡುತ್ತ
ಹುಟ್ಟುಗಳ ಹುಟ್ಟು ಹಾಕುವ
ಜೀವ ಯಂತ್ರವಾಗಿ
ಮಳೆ ಬಿದ್ದಾಗಲೆಲ್ಲ
ಹದಗೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಮೆದುವಾಗುತ್ತ
ಮರಮರಳಿ ಪುಲಕರಿಸುತ್ತ
ಜೀವಿಸುವುದೇ ಅವಳ ಬದುಕು.
ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ -
ಅವಳಿಗೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲ

ಮನೆಯೊಳಗಿನ ಕಿಟಕಿಗಳನ್ನು ಎಣಿಸುತ್ತಲೋ
ಕಂಬಗಳ ಸುತ್ತತ್ತಲೋ
ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಹರಟೆ ಕೊಚ್ಚುತ್ತಲೋ
ಸಂಜೆಗೆ ದಣಿದು ಬರುವ
ಗಂಡನನ್ನು ಸಿಂಗಾರವಾಗಿ
ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸತ್ಕರಿಸುತ್ತ
ಧನ್ಯತೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತ
ಬದುಕುವುದೇ ಅವಳ ಬದುಕು.

ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ -
ಅವಳು ಅವರೊಳಗಿನ
ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಪಳಗಿಸಿಕೊಂಡು
ಗರ್ಜಿಸಿದರೂ ಆಕ್ರಮಿಸಿದರೂ
ಎದೆ ಬಗಿದು ಚೀರಿ
ಪರಚಿ ಗಾಸಿಗೊಳಿಸಿದರೂ
ಕಣ್ಣಿ ಹನಿಸದೆ
ನೋವಿನಲಿ ನರಳದೆ
ತಣ್ಣಗೆ ಉಳಿದು
ಅಳಿಯುವುದೇ ಅವಳ ಬದುಕು.
ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ -
ಅವಳಿಗೆ ಮಾತು ಬರುವುದಿಲ್ಲ
ಏನನ್ನೂ ಪ್ರಶ್ನಿಸುವುದಿಲ್ಲ
ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಕೊರಳಿರಿದು ಕೊಂಡು
ಸ್ಪಂದಿಸದೆ
ಬೀಳುವ ಉಳಿಯ ಪೆಟ್ಟುಗಳನ್ನು
ಸಹಿಸಿ ತನ್ನದಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ
ಬಂಡೆಗಲ್ಲಿನ ಒಡಲೊಳಗಿಂದ
ಅರಳುವ ಸುಂದರ ಶಿಲ್ಪವಾಗುವುದೇ
ಅವಳ ಬದುಕು.

ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ -
ಅವಳು ಅಸ್ವಸ್ಥವಾಗಿ ಚಡಪಡಿಸುವ

ರಾತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಉಕ್ಕು ಪ್ರಾಯದ
ನಗೆಯ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಚೆಲ್ಲಿ
ಹೆಪ್ಪುಗಟ್ಟಿದ ಎದೆಯ ನೋವನ್ನು
ಬದಿಗಿರಿಸಿ
ರತಿ ರಹಸ್ಯದ ಗಂಟುಗಳ ಬಿಡಿಸುತ್ತ
ಮಂಚದಲಿ ಜೋಡಿ ಅಂಚೆಯಾಗಿ
ಮಧು ಚಂದ್ರವಾಗಿ
ಸುಖದ ಸವಿಯುಣಿಸುಗಳ
ಉಣಿಸುವುದೇ ಅವಳ ಬದುಕು.

ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ -
ರಾತ್ರಿ ಹಗಲುಗಳಲ್ಲಿ
ಬೆಂಕಿ ಬಿಸಿಲುಗಳಲ್ಲಿ ಬೇಯುತ್ತ
ದುಡಿದುಡಿದು ಕಡೆಗೆ
ತುಟ್ಟಿಯಾದಾಗಲೂ ಸೀಮೆ ಎಣ್ಣೆ
ಆತ್ಮಾಹುತಿಗೆ
ಸಹಗಮನಕ್ಕೆ
ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವುದೇ ಅವಳ ಬದುಕು.

ರಾಧೆ

ಬೃಂದಾವವನದ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ
ಯಮುನೆಯದಂಡೆಗಳಲ್ಲಿ
ಅವಿಶ್ರಾಂತಳಾಗಿ
ಅವನಿಗಾಗಿ ಅರಸುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ
ಕನಸಿನಲಿ ಕನವರಿಸಿ
ಎದೆಯೊಳಗೆ ತಳ ಮಳಿಸಿ
ಅವನ ಮುಖ ಕಾಣುವಾತುರದಿ
ಚಡಪಡಿಸಿ ಚೀರುದನಿಯಲಿ
ನೆನಪಾಗದೆ ಕೃಷ್ಣ
ನಮ್ಮದೆಯ ತೀರದ ತೃಷ್ಣ?
- ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾಳೆ.
ಕಾಡು ಹಕ್ಕಿಗಳ
ಇರುಳು ಚುಕ್ಕಿಗಳ
ಒಡನಾಟದಲ್ಲಿ ಒಡನಾಟ
ಹೊನಲ ಹಾಡಿಗೆ
ಅಲೆಯ ತಾಳಕೆ
ಮೈಯ ಮರೆತು
ಕುಣಿದ ಹೆಜ್ಜೆ ಉಲಿವ ಗೆಜ್ಜೆ
ನೆನಪುಗಳು
ರಾಧೆಯಂತರಂಗಕೆ ಶೂಲಗಳು

ಇರಬಹುದೆ ಇವನಿಲ್ಲಿ
ನೀಲಿ ಕಡಲಲ್ಲಿ
ತೇಲಿ ಹೋಗುವ ಮೋಡದೊಡಲಲ್ಲಿ?
ಕೊಳಲ ದನಿ ಮೌನಕ್ಕೆ
ಕತೆಯಾಗಿ ಹೋದ ರಾಸಕ್ಕೆ
ಬದಲಾದ ಅವನ ವೇಷಕ್ಕೆ
ಬೆರಗಾದ ರಾಧೆಯ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ
ಎದ್ದ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ
ಅವನ ನೆನಪೇ ಉತ್ತರ!

ನನ್ನ ಕಾಲೇಜು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ

ಹೊಂಬಣ್ಣದ ಹಗಲಿನ ನೆನಪುಗಳೊಂದಿಗೆ
ಹೆಮ್ಮೆಯಲಿ ಬೇಗ ನಡೆಯುತ್ತೇನೆ
ಮೌನವಾಗಿ ರಸ್ತೆಗಳು ನನ್ನ
ಸ್ವಾಗತವನ್ನು ಹಾಡುತ್ತವೆ.
ಹಾದಿ ಇಕ್ಕೆಲದ ಮರಗಳು
ಹೂ ತುಂಬಿದ ಕೈಗಳಿಂದ
ಬೀಸಿ ಸುಪ್ರಭಾತವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತವೆ

ಸುತ್ತಲೂ ಗೆಲುವಿನ ಹೊಸಲ ಹಾಡು
ರಾತ್ರಿಯ ನನ್ನ ನಿಟ್ಟುಸಿರು
ಸುತ್ತಮುತ್ತಿರುವ ಸದ್ದುಗದ್ದಲದಲ್ಲಿ
ಕರಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ.
ಹಕ್ಕಿಗಳ ಚಿಲಿಪಿಲಿ
ವಾಹನಗಳ ಕಹಳೆ ಗಂಟೆ
ಪುಟಾಣಿಗಳ ಕಲರವ
ಕನಸುಗಳನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಂಡು
ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವ ಹುಡುಗರು.

ನಡೆದು ಸಾಗುತ್ತಿರುವ ನನ್ನ ಹೆಜ್ಜೆಗಳು
ಥಟ್ಟನೆ ನಿಲ್ಲುತ್ತವೆ
ಭೂತಾಕಾರದ ಕತ್ತಲು ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ
ಎಲ್ಲ ಬಾಗಿಲುಗಳೂ ಮುಚ್ಚಿವೆ
ಭರವಸೆಯ ಬುಡ್ಡಿ ದೀಪಗಳು
ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಚಿಟ್ಟೆಗಳು
ಒಮ್ಮೆಲೇ ಸಾಯುತ್ತಿವೆ.
ಚೀರುತ್ತೇನೆ ಎತ್ತರದ ದನಿಯಲ್ಲಿ
ಬಿಡಿಸಿ ಯಾರಾದರೂ ನನ್ನ
ಸರಳುಗಳ ಸೆರೆಯಿಂದ'
-ಕೊಂಡಿಗಳು ಕಳಚಿದ ಸದ್ದು
ಮತ್ತೆ ಹಾದಿಗಿಳಿಯುತ್ತೇನೆ - ಮುಕ್ತಳಂತೆ.

ಅಮ್ಮ

ನನ್ನಮ್ಮ ಹಿಂದೂ ಮಹಾಸಾಗರ
ಆಳ ವಿಸ್ತಾರಗಳ ಅಳತೆಗೇ ಸಿಗದವಳು
ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದ ಪ್ರೀತಿ ಹೊನಲುಗಳು
ಹರಿಹರಿದು ತುಂಬಿಕೊಂಡರೂ
ತಣಿಯದವಳು
ಪ್ರೀತಿ ಬಯಸಿದವರಿಗೆಲ್ಲ
ಅಲೆಯ ಕೈಗಳನೆತ್ತೆತ್ತಿ
ನೀಡುವಳು
ಮುಗಿಲದಾಹಕ್ಕೆ ಆವಿಯಾಗಿ
ಅರ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ತಣಿದು
ಇಳಿವಳು ಬುವಿಗೆ
ತಣ್ಣನೆಯ ತುಂತುರಾಗಿ
ಮನಸು ನೆಮ್ಮದಿಯಿದ್ದಾಗ
ಮೌನ ಶಾಂತದಲಿ ನಿಶ್ಚಲದಿ ನಿಲ್ಲುವಳು
ಎದೆಯ ಕಲಕಿದರೆ ಸಾಕು
ಉತ್ಸಾಹದಲಿ ಉಬ್ಬುಬ್ಬಿ
ಕಾವ್ಯದಲೆಗಳ ರಚಿಸಿ
ಕುಣಿಯುವಳು
ನನ್ನಮ್ಮನಂತರಾಳದಲಿ ಕೈಯಾಡಿಸಿದರೆ
ಕಪ್ಪೆ ಚಿಪ್ಪುಗಳಲ್ಲ ಮುತ್ತು ಹವಳ ರಾಶಿ ರಾಶಿ
ಆದರೂ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ
ಮನಸ್ಸು ಯಾರ ಮುಂದೂ ಎಂದೂ !
ಜ್ವಾಲಾಮುಖಿಯೂ ಉಂಟು
ಪ್ರೀತಿ ರಸ ಕಾರಂಜಿಯೂ ಉಂಟು
ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಅಕ್ಕರೆಯುಕ್ಕು ಉಕ್ಕಿ
ಬಾನಿಗೂ ಚಾಚಿ ಚಾಚಿ
ಚಂದ್ರನಿಗೂ ಮುತ್ತೊತ್ತಿ ಮುದ್ದಾಡುವಳು
ಹೆಪ್ಪುಗಟ್ಟ ಕುಳಿತ ಉರಿ ಬೆಂಕಿಯಾದಾಗ
ಕಿಚ್ಚಾಗಿ ಸಿಡಿಯುತ್ತಾಳೆ
ಅದುಮಿಟ್ಟ ರೋಶ ಆಸ್ಫೋಟಿಸಿ

ಅಲೆಯೆಬ್ಬಿಸಿ ಅಬ್ಬರಿಸಿ
ಮೊರೆಯುತ್ತಾಳೆ
ಬಂಧನವಿಲ್ಲದ ಬಂಧನದೊಳಗೆ
ಅಕ್ಷಯದ ಎದೆ ತೆರೆದು ನಿಂತು
ಗಮ್ಯವಿಲ್ಲದ ಗತಿಯಲ್ಲಿ
ಹರಿದು ಬರುವ ಎಲ್ಲ ತೊರೆಗಳನ್ನೂ
ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು
ತಾನೇ ಒಂದು ಗಮ್ಯವಾಗುತ್ತಾಳೆ.

ಮೌನಿ

ಮಾತು ಬಂದರೂ ಮೌನ
ಯೋಗದಲಿ ನಿರತ
ಸದಾ ಹೊಳೆವ ಮಿಂಚಿನ ಕಣ್ಣು
ತುಟಿಯಂಚಿನಲ್ಲಿ
ಮಂದ ಹಾಸದ ಕಿರಣ
ಚಿಣ್ಣರ ಕಣ್ಣರ ತುಂಟಾಟಗಳಿಗೂ
ಬಿರಿಯದ ಮೌನ
ತಳದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯಾದ ಪುಲಕ !
ಕಡಲಬ್ಬರ ಉಬ್ಬರಗಳಿಗೆ
ಬಿರಿವ ಭೂಮಿಯ ಗುಡುಗಿಗೆ
ಕರಗದೆಯೇ ಕರಗಿಸಿ ಎದೆಯ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು
ಹನಿ ಹನಿಸಿ ಹಂಚುತ್ತಾನೆ.
ಕರುಳ ಕುಡಿಗಳ ಬೇರಿನ ಭ್ಯುದಯಕ್ಕೆ
ವಾತ್ಸಲ್ಯ ಕೊಡಗಳ ಸುರಿದು
ಮಗಳ ಬಾಳಿನ ಕಮಲ ಅರಳುವುದನ್ನು
ಬಣ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ಮೂಡುವುದನ್ನು
ಕನವರಿಸುತ್ತಲೇ
ಕಾಯುತ್ತಾನೆ ; ಹೊಂಬಣ್ಣದ
ಸೆರಗ ನೇಯುತ್ತಾನೆ
ನಿರೀಕ್ಷೆಯ ದಿನಗಳ ಮೊದಲಿಗೇ
ಸ್ವಯಂ ಶಿಲ್ಪವಾಗಿ
ತನ್ನ ಬದುಕಿನ ರೂವಾರಿ
ತಾನೇ ಆಗಿ ನಿಂತ ಮಗಳ
ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿದರೆ
ತನ್ನ ನೆರಳೂ ಇಲ್ಲ !!
ತನ್ನ ಮೌನಕ್ಕೆ ಮೌನ ಕವಿತೆಗೆ
ದಕ್ಕಲೇ ಇಲ್ಲ ಯಾವೊಂದು ಹೂವು
ಇಲ್ಲ ; ಹಾವೂ ಇಲ್ಲ.
ಊರೇ ಹುಯಿಲೆದ್ದರೂ
ಕ್ರಿಸ್ತಳಾಗಿಸಿ ಮಗಳ

ಮಾತು ಮೊಳೆಗಳ ಜಡಿದರೂ
ಮೌನಿಯ ಮೌನ ಸಿಡಿಯಲಿಲ್ಲ
ಕಚ್ಚಿ ಹಿಡಿದ ತುಟಿಗಳಲಿ
ಬಿರುಕು ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ
ಅಂತರಂಗದ ಕದಗಳ ತೆಗೆದಿರಿಸಿದ
ಅಕ್ಷತೆಯ ನಕ್ಷತ್ರಗಳನೆರಚಿ
ಎದ್ದು ಎತ್ತಲೋ ಕತ್ತಲಗವಿ
ಯರಸಿ ಹೊರಟ ; ಹೊಕ್ಕ
ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಕರಗಿ ಬೆತ್ತಲಾದ
ಬೆತ್ತಲೆಲ್ಲ ಉರಿದು ಬೆಳಕಾಗಿ
ನಿಲಿಯಾಗುಸದೆದೆಯಲ್ಲಿ
ಇಳಿದಿಳಿದು ಮೌನ ಸಮಾಧಿಯಾದ.

ನಿನ್ನೆಯ ಇತಿಹಾಸ ನಾಳಿನ ಇತಿಹಾಸಕ್ಕೆ

ನಿನ್ನೆಯ ಇತಿಹಾಸ ನಾಳಿನ
ಇತಿಹಾಸಕ್ಕೆ ಹೇಳಿ ತಂತೆ -
ಬರೆದುಕೋ ಮಗು ಬರೆದುಕೊ
ಬದುಕಿದ್ದವು ಇಲ್ಲಿ
ಕೋಮಲ ಪುಷ್ಪಗಳು
ಕಮಲಗಣ್ಣನ ಕಾಮಿನಿಯರು
ಸಂಜೆ ಮುಂಜಾವುಗಳಲ್ಲಿ
ಓಡಾಡಿದವರು ಆಡಿದವರು
ಕತೆಯಾಗಿ ಕವಿತೆಯಾಗಿ
ಉಸಿರಾಡಿದವರು
ನಿಟ್ಟುಸಿರಿನ ನೀಲಿ ಬೆಟ್ಟಗಳೇರಿ
ತೂಗಿ ತೊನೆದಾಡುವ
ನಕ್ಷತ್ರಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯ
ಬೇಕೆಂದು ದುಡಿದವರು
ನಾಳೆ ಮೂಡುವ ಪ್ರಥಮ
ಕಿರಣ ಚುಂಬನ ಪುಲಕ
ದೂರ ತೀರಗಳ ತಲುಪುವ
ತವಕಗಳ ಹೊತ್ತು
ನಿರಾಳ ನಿದ್ರಿಸಿದವರು
ಕನಸು ತಿಳಿದು ಏಳದೆಯೆ
ಹೆಜ್ಜೆ ಜಾಡುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು
ಅಜ್ಞಾತ ಕತ್ತಲ ಹಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಕರಗಿದವರು
ಮಲತಾಯಿ ಮುನಿಸು ಮತ್ಸರ
ಮೈ ಕೊಡವಿ ಬೇತಾಳ ಬಾಯಿ
ತೆರೆದು ಗರ್ಭಗುಡಿಯಲಿ
ಸೆರೆಗೊಂಡು ಸಾಲುಗಟ್ಟಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದವರೆಲ್ಲ
ಅಸ್ಥಿಪಂಜರಗಳಾಗಿ
ಹೇಳಿದ ಮೂಕ ಕಥೆಗಳ
ವ್ಯಥೆಗಳ - ಬರೆದುಕೋ
ಕಲ್ಲು ಕಾಂಕ್ರೀಟು ಕೋಟೆ ಚಪ್ಪಡಿ

ರಾಶಿ ನಡುವೆ ಬದುಕುಳಿದ
ಜೀವ ಸಸಿ ಹೆಮ್ಮರವು
ಸಾವುನೋವಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿ
ಖಾಂಡವದ ಕತೆ ಮರಳಿ
ಜೀವ ಜೀವಗಳೆಲ್ಲ
ಉರಿವ ಕೊಳ್ಳಿ
ಮೆತ್ತನೆಯ ಕರ ಸ್ಪರ್ಷ
ಕರಗುವುದು ಕಾಲ
ಬೊಕ್ಕ ಬೊಬ್ಬೆಗಳಾರಿ
ಸ್ವಾತಿಯ ಸಂತಾಪದ ಹನಿಗಳುದುರಿ
ಎಲ್ಲವೂ ತಂಪು
ಬೀಸುವುದಾಗ ಮಂದಾನಿಲದ ಕಂಪು
ಕಣ್ಣಗಿಳಿವುದು ಹಸಿರ ಸೊಂಪು
ಮತ್ತದೇ ಸೂರ್ಯ
ಅದೇ ಚಂದ್ರ
ಆದರೆ ರಾಹು ವಿಮುಕ್ತ
ಅಪರಂಜಿ ಮೆರಗು
ಜೀವನದಿ ದಂಡೆಗಳ ನಡುವೆ
ಹರಿದು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸಿಡಿಯುವುದು
ರಸದ ಕಾರಂಜಿ
ಭೂಗರ್ಭ ಶೋಧಕರ
ಶೋಧನೆಯ ಪುಟಗಳಿಗೆ
ಭೂಮಿಯಂತ ರಂಗದ
ಗುಟ್ಟುಗಳು ಗುಬ್ಬಿಗಳು
ರೋಮಾಂಚದ ಕವಿತೆಗಳು
ತೆರೆದು ಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು
ಬರೆದುಕೋ ಮಗು ಬರೆದುಕೊ.

ಬಂಜೆಗಿಡಗಳು

ಇಂದು ರವಿವಾರ
ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ರಜೆ
ಆಲಸಿಕೆ ; ಆಕಳಿಕೆ
ನುಲಿವ ನಿದ್ದೆ.
ಹಾಸಿಗೆಯೇ ಮುಳ್ಳಾಗಿ
ಹಿತ್ತಲಿಗೆ ನಡೆದೆ
ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಚಿಟ್ಟೆ ಹೂ
ಮುಡಿದು ನಿಂತ ಗಿಡಗಳ
ಪೊದೆಗಳ ನಡುವೆ
ಎಡ್ಡಾದಿಡ್ಡಿ ಬೆಳೆದು
ಭೂತದಂತೆ ನಿಂತ
ಕಾಡಗಿಡವೊಂದು ಸೆಟೆದದ್ದು
ಕಂಡು ಕಿನಿಸಿದೆ
ಯಾವ ಬೀಜದ್ದೋ
ಯಾವ ನೆಲದ್ದೋ
ಹೂ ಬಿಡುವ ಗಿಡಗಳ ನಡುವೆ
ಬಂಜೆ ಗಿಡ ! - ಹೇವರಿಸಿದೆ
ಮೊದಲೇಕೆ ಇದು
ಕಾಣಲಿಲ್ಲ !!
ಎಷ್ಟೊಂದು ಸುಂದರ
ಹೂ ಗಿಡಗಳು
ದುಂಬಿ ಮೊರೆತಕ್ಕೆ ತೊನೆವ
ತೀಡುಗಾಳಿಗೆ ತೂಗಿ ನಲಿವ
ನಗೆಯ ಕಂಪನು ಸಿಂಪಡಿಸಿ
ಸೊಗದ ಗೆಜ್ಜೆಯ ಕುಣಿಸುವ
ಇವುಗಳ ನಡುವೆ ನಿಂತ
ಬಂಜೆ ಗಿಡದ ಮೌನ
ಎದೆಯ ಮಾಟಲಿಲ್ಲ.
ಹೂವಿಲ್ಲ ಕಾಯಿಲ್ಲ

ಕಾಯುವ ಬೀಜವಿಲ್ಲ.
ಎರೆವ ನೀರು ಕುಡಿದು
ಸೂರ್ಯಶಾಖವ ಪಡೆದು
ಏನೊಂದನೂ ಕೊಡದೆ
ಕಬಳಿಸುವ ಬಂಜೆ ಗಿಡ!
ಕತ್ತರಿಸಿ ಎಸೆಯ ಬೇಕು
ಮತ್ತೆ ಚಿಗುರದಂತೆ
ಕತ್ತು ಹಿಸುಕಿ ಕೊಲ್ಲಬೇಕನಿಸಿ
ಬುಡಕ್ಕೆ ಕೊಡಲಿಯಿಟ್ಟಾಗ
ಸಿಡಿದ ಚೀತ್ಕಾರಕ್ಕೆ
ಬೆಚ್ಚಿ ಕಣ್ಣಾಡಿಸಿದಾಗ
ಕಂಡದ್ದು ಗಿಡವಲ್ಲ
ನಾನೆ ಗಿಡವಾಗಿದ್ದೆ.

ನಾನೇನು ಮಾಡಲಿ ಪ್ರಿಯ ?

ಮೊದಲ ವಸಂತಗಳಲ್ಲಿ
ಮೈ ತುಂಬಿ ಕೊಂಡಿದ್ದೆ
ನಳನಳಿಸಿ ಹಸಿರುಟ್ಟು
ಮುಡಿ ತುಂಬ ಹೂವಿಟ್ಟು
ಸವಿರಸದ ಕೊಡಪಾನ
ನಿನಗೆ ನಿವೇದನೆಗಿರಿಸಿ
ಯುಗ ಯುಗಗಳಲ್ಲೂ
ಕನಸನ್ನೇ ಕಾಮಿಸಿ ನಿಂತಿದ್ದೆ

ನೀಲಿ ಪತ್ತಲ ಮಿಂಚಿನಂಚು
ನಕ್ಷತ್ರ ಕಾಂತಿ ತಂತುಗಳು ಹೆಣೆದ
ನವರಾಗ ಚಿತ್ತಾರ ಹೊತ್ತ ಸೆರಗು
ನೆನಪಿನಾಭರಣ ಒಡಲ ಶೃಂಗಾರದಲಿ
ವಿರಹ ಗೀತೆಗಳಲ್ಲಿ ಎದೆಯಾಳದ
ಮಧುರ ಪ್ರೀತಿಯ ತನಿಯ ತುಂಬಿದ್ದೆ

ಈಗೇನು ಮಾಡಲಿ ಪ್ರಿಯ ?
ನೆನಪಿಗೆ ದಕ್ಕಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವ ಮೊದಲೇ
ಜಾರಿದ ವಸಂತಗಳು
ಗಂಟಲು ಕಟ್ಟಿದ ಕೋಗಿಲೆಗಳು
ಉತ್ಸಾಹ ದೆಲೆಗಳು ಉದುರಿ
ಬೋಳು ಬೆತ್ತಲಾಗಿ
ಎದೆಯ ಕತ್ತಲು ತುಂಬಿ
ನುಗ್ಗಿದ ಶಿಶಿರಗಳಲ್ಲಿ
ಮಂಜುಗಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ
ಶೀತಲದಲಗಿನ ಮೊನಚು
ಮೈ ತುಂಬ ಗಾಯ
ಮುರಿದೊಡೆದ ಕನಸು
ಸೊನ್ನೆಯಾದ ಮನಸು

ತೆರೆಗಟ್ಟಿದ ಒಡಲು
ಪೊರೆಗಟ್ಟಿದ ಕಣ್ಣು
ಚಿಲುವಿಲ್ಲ ಒಲವಿಲ್ಲ

ನಾಳಿನ ಹಗಲುಗಳ ಭರವಸೆಯಿಲ್ಲ
ನೀ ಪ್ರೀತಿಸಬೇಕೆನುವ
ವಸಂತ ನಾನಲ್ಲವೀಗ
ನಿಸ್ಪಂದ ನೀರವ
ಕರಗಲೊಲ್ಲದ ಮಂಜು ಶಿಲ್ಪ ನಾನು.

ಕಡಲದಂಡೆಯಲಿ ನಿಂತವಳು

ದಿನಾ ದಿನಾ
ಪ್ರತಿದಿನಾ
ಹೀಗೇz ಬಂದು ನಿಲ್ಲುತ್ತಾಳೆ
ಕಡಲದಂಡೆಯಲ್ಲಿ
ಮರಳಲ್ಲಿ ಮನೆಗಳ ಕಟ್ಟುತ್ತಾ
ಅಲೆಗಳುಯ್ಯಾಲೆಯಲಿ ಆಡುತ್ತ
ಹಣೆಗೆ ಕೈಯಿಟ್ಟು
ದೂರ ದೂರ ದೂರದಾಚೆಯ
ದಂಡೆಗಳ ಕಡೆಗೆ
ಬಾನಿನಾಚೆಯ ಕ್ಷಿತಿಜದೆಡೆಗೆ
ನೋಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಾಳೆ
ಕಡಲಿನೇರಿಳಿತದ
ಲೀಲೆಗಳನ್ನು ಈ ಬಾಲೆ
ಒಮ್ಮೆ ಉತ್ಸಾಹ ದೊಂದಿಗೆ
ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಹತಾಶೆಯೊಂದಿಗೆ
ನೋಡಿ ನೋಡಿ ನಿಟ್ಟುಸಿರನ್ನು
ಉಪ್ಪು ನೀರಿನಲ್ಲಿ
ಕರಗಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತಾಳೆ
ಹಗಲು ಸಂಜೆ ರಾತ್ರಿಗಳಲ್ಲೂ
ದಂಡೆಗಳಲ್ಲಿ ದಟ್ಟವಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಾಳೆ
ಯಾರಿಗೋ ಯಾವ ಕ್ಷಣಕ್ಕೋ !
ಹಡಗುಗಳು ಸಾಗುತ್ತವೆ
ದೋಣಿಗಳು ತೇಲುತ್ತವೆ
ಇವಳ ನೋಟದ ಹಕ್ಕಿ
ಆಲೋಕ ಈ ಲೋಕ
ಲೋಕಾಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ
ಗರಿಗೆದರಿ ಗಿರಕಿಸಿ
ಸಮುದ್ರ ದೀಪ ಶಿಖರದಲಿ
ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ.

ದಣಿಯದ ನಿರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ
ಆಸೆಗಳ ಆಸರೆಯಲ್ಲಿ
ಬೆಳಕಿನೂರಿನ ಇನಿದನಿಯ ಸೊನೆಮಳೆಗೆ
ಚಾತಕವಾಗಿ ಹೀಗೇ ದಂಡೆಗಳಲ್ಲಿ
ದಾರಿ ಕಾಯುತ್ತಾಳೆ.

ನಮ್ಮ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳು

1	'ಸುಶೀಲ ಎಂಬ ನಾಯಿಯೂ ವಾಗಿಲಿ ಎಂಬ ಗ್ರಾಮವೂ, (ಕತಾ ಸಂಕಲನ)	- ಕುಂ. ವೀರಭದ್ರಪ್ಪ	60/-
2	ಕಾಂಡ (ಕಾದಂಬರಿ)	- ಕಂನಾಡಿಗಾ ನಾರಾಯಣ	50/-
3	ಆಕಾಶ (ಕಾದಂಬರಿ)	- ಕಂನಾಡಿಗಾ ನಾರಾಯಣ	50/-
4	ಹಾಡೇನ್ಸ ಪಾಡೇನ್ಸ (ಕವನ ಸಂಕಲನ)	- ಡಾ|| ವಿಜಯಾ ಸುಬ್ಬರಾಜ್	30/-
5	ಮಲ್ಲಮ್ಮನ ಮನೆ ಹೋಟ್ಲು (ನಾಟಕ)	- ಎಚ್. ಎಸ್. ಶಿವಪ್ರಕಾಶ್	30/-
6	ಹುತ್ತ (ಕಾದಂಬರಿ)	- ಶರಣಗೌಡ ಎರಡೆತ್ತಿನ	45/-
7	ಮೂಗಿನ ವೈದ್ಯ (ಮಕ್ಕಳ ಕಾದಂಬರಿ)	- ಡಿ.ಎನ್. ಶ್ರೀನಾಥ್	25/-
8	ಹಣ (ವಿಚಾರ)	- ಜಿ.ಕೆ.ಐತಾಳ್	18/-
9	ಹಸಿರು ಕಣ್ಣಿನ ಹುಡುಗಿ (ಕತಾ ಸಂಕಲನ)	- ಕಂನಾಡಿಗಾ ನಾರಾಯಣ	49.50/-
10	ಉಬುಲು (ಕತಾ ಸಂಕಲನ)	- ಶರಣಗೌಡ ಎರಡೆತ್ತಿನ	54/-
11	ಈ ತೆರದ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ (ಕವನ ಸಂಕಲನ)	-ಡಾ|| ವಿಜಯಾ ಸುಬ್ಬರಾಜ್	25/-
12	ಕನಕಾಂಗಿ ಕಲ್ಯಾಣ (ಮಿನಿ ಕಾದಂಬರಿ)	- ಕುಂ.ವೀರಭದ್ರಪ್ಪ	15/-

ಡಾ॥ ವಿಜಯಾ ಸುಬ್ಬರಾಜ್ ಅವರು ಕಾವ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಹೆಸರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಹಿಂದಿನ ಸಂಕಲನವಾದ 'ಹಾಡೇನ ಪಾಡೇನ' ವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ನಮಗೆ; ಕಡಂಗೋಡ್ಲು ಶಂಕರಭಟ್ಟರ ಸ್ಮಾರಕ ಕಾವ್ಯ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದ 'ಈ ತೆರದ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ' ಸಂಕಲನವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಅವಕಾಶ ಲಭಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ಸಂತೋಷವೆನಿಸಿದೆ. ನಮ್ಮ ಪ್ರಕಾಶನದಿಂದ ಹೊರ ಬಂದ ಇವರ ಎರಡೂ ಸಂಕಲನಗಳಿಗೆ ದೊರೆತ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ಪುರಸ್ಕಾರಗಳ ಮೂಲಕದ ಯಶಸ್ಸು ಮುಂದೆಯೂ ದೊರೆಯುವಂತಾಗಲೆಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇವೆ.

ಪ್ರಕಾಶಕರು

ವಮಾ ಪ್ರಿಂಟ್ - ಪಬ್ಲಿಷರ್ಸ್